

РЕШЕНИЕ

№ 628

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 21.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **10612** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Производството е образувано по жалба на „Хидроизо“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от З. А. М. - Управител, против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221921006503-091-001/21.06.2022 г., издаден от И. К. А. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и В. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1456/08.09.2022 г., издадено от „за“ Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място]/. Жалбоподателят оспорва, РА, с който от страна на органите по приходите са извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС, вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 24 921.13 лв. по фактури, издадени от „Цара“ ЕООД, „Бинел 2010“ ЕООД, „Данкомерс 2017“ ЕООД, „Лилкомерс“ ЕООД, „Ивтрейд 77“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД, „Мевра“ ЕООД, „Вип Строй 2019“ ЕООД и „Минекс Трейд“ ЕООД, ведно със законната лихва за забава в размер на 5 979.84 лв. Оспорва и установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО в общ размер на 9 823.77 лв., ведно с определената лихва за забава в размер на 2 266.61 лв.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност, неправилност и

необоснованост на издадения РА. Подробни съображения излага в депозираната жалба. В заключение претендира отмяната на РА в обжалваната част. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат Б., която моли Съда да отмени оспорения ревизионен акт, в потвърдената част с решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], по изложените в жалбата съображения. Претендира сторените по делото разности, съгласно представен списък.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен се представлява от главен юрисконсулт Н.-Е., която излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съгласно представен списък.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решението на „за“ Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя на 09.09.2022 г. по електронен път. Жалбата е подадена до съда чрез административния орган на 23.09.2022 г., видно от поставения върху същата вх. № 53-04-881/23.09.2022 г. /л.4/, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221921006503-020-001/19.11.2021 г., издадена от И. К. А. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на ревизия на „Хидроизо“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], за задължения на дружеството за корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г. и за ДДС за данъчен период от 01.08.2017 г. до 31.08.2021 г. ЗВР е връчена на ревизираното лице на 01.12.2021 г. по електронен път. Със ЗВР е определен срок за извършване на ревизията до три месеца от датата на връчване /л.72-75,т.І/

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221921006503-020-002/28.02.2022 г., издадена от И. К. А. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], срокът за извършване на ревизията е удължен до 22.03.2022 г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на 28.02.2022 г. /л.34-36/.

Със ЗИЗВР № Р-22221021005815-020-003/21.03.2022 г., издадена от В. И. И. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], е определено ревизията да завърши до 29.04.2022 г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на 09.03.2022 г. /л.76-79,т.І/.

ЗВР и Заповедите за изменение на заповедта за възлагане на ревизия са издадени като електронен документ, подписани с професионален К. от И. К. А. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], оправомощена като орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-3287/08.11.2021 г. на Заместник-изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на Изпълнителен директор на НАП;

Заповед № РД-01-787/08.11.2021 г. на И.Д Директор на ТД на НАП [населено място] и Заповед № 3-ЦУ-3365/19.11.2021 г. на Заместник – изпълнителен директор на НАП [населено място] /л.65-71,т.І/.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221921006503-092-001/13.05.2022 г., връчен на ревизираното лице по електронен път на 25.05.2022 г. /л.33-64,т.І/. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното лице е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения. Същото е прието за неоснователно и не е кредитирано.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22221921006503-091-001/21.06.2022 г. е издаден от И. К. А. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и В. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, връчен на дружеството по електронен път на 23.06.2022 г. /л.26-32,т.І/.

С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. С оспорвания РА на „Хидроизо“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] са установени допълнителни задължения по ЗДДС в резултат на отказано право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69 от ЗДДС в общ размер на 24 921.13 лв., ведно с лихви за забава в размер на 5 979.84 лв. за данъчни периоди – м. Август 2017 г., м. Юни 2018 г., м. Ю. 2018 г., м. Март 2019 г., м. Април 2019 г., м. Август 2019 г., м. Септември 2019 г., м. Октомври 2019 г., м. Февруари 2020 г., от м. Ю. 2020 г. до м. Декември 2020 г., от м. Февруари 2021 г. до м. Август 2021 г. по фактури, издадени от „Цара“ ЕООД, „Бинел 2010“ ЕООД, „Данкомерс 2017“ ЕООД, „Лилкомерс“ ЕООД, „Ивтрейд 77“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД, „Мевра“ ЕООД, „Вип Строй 2019“ ЕООД и „Минекс Трейд“ ЕООД. С РА на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО са установени и задължения за корпоративен данък в общ размер на 9 823.77 лв. и лихва в размер на 2 266.61 лв. за данъчни периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г.

В хода на проведената ревизия са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД/РА. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК до ревизираното дружество са изпратени Искане за представяне на документи и писмения обяснения /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221921006503-040-001/03.12.2021 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22221921006503-040-002/28.02.2022 г. От страна на ревизираното дружество в указания му срок са представени изисканите документи с писма вх. № Р-22221921006503-ПРД-001-И/18.03.2022 г., с вх. № Р-22221921006503-ПРД-002-И/04.04.2022 г., с вх. № Р-22221921006503-ПРД-003-И/04.04.2022 г., с вх. № Р-22221921006503-ПРД-004-И/04.04.2022 г. и с вх. № Р-22221921006503-ПРД-005-И/04.04.2022 г. Същите са подробно описани в РД.

Установено е, че ревизираното лице е вписано в Търговски регистър към Агенция по вписванията на 07.03.2016 г., със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], с едноличен собственик на капитала – З. А. М.. През ревизирания период от страна на ревизирания субект е декларирана следната извършвана от него дейност – в ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. е деклариран код 4339 по К. 2008: Други довършителни строителни дейности. От дружеството е

декларирана основна дейност: Строително-монтажни работи/поставяне на хидро и топло изолация. Дейността е упражнявана в обекти, находящи се в [населено място] и [населено място]. Ревизираното лице е регистрирано по ЗДДС на 21.04.2016 г. Съгласно извършена справка в КАТ, същото разполага с лек автомобил „М. В 200“, рег. [рег.номер на МПС] от 10.12.2019 г. Установено е, че на 13.10.2020 г. от негова страна е закупен лек автомобил „А. КУ 7“, рег. [рег.номер на МПС] , продаден на 27.07.2021 г.; на 17.02.2022 г. е закупен лек автомобил „БМВ 7 ЕР Р.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Установено е, че дружеството няма свързани лица. При извършена проверка в информационните масиви на ТД на НАП [населено място] и в хода на извършване на ревизията не са установени сделки със свързани лица по смисъла на § 1, ал. 1, т. 1, т. 4 и ал. 2 от ДР на ТЗ, § 1, т. 34 от ДР на ЗДДС вр. § 1, т. 3 от ДР на ДОПК. В хода на ревизията от страна на ревизираното лице не са представени лицензи, други регистрации и разрешителни за извършване на определена дейност. На дружеството не са извършвани предходни ревизии, единствено по отношение на същото е извършена проверка приключила с Протокол № П-22221921150868-073-001/22.10.2021 г. От страна на ревизиращите органи е извършен анализ на източниците на финансиране на дейността, при който е установено, че стопанската дейност на ревизираното лице се финансира от приходи от собствената дейност строително-ремонтни работи.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на други задължени лица дружества-доставчици на ревизираното лице: „Цара“ ЕООД, „Бинел 2010“ ЕООД, „Данкомерс 2017“ ЕООД, „Лилкомерс“ ЕООД, „Ивтрейд 77“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД, „Мевра“ ЕООД, „Вип Строй 2019“ ЕООД и „Минекс Трейд“ ЕООД. Резултатите от извършените насрещни проверки са подробно описани в РД, респективно обективирани в съответните протоколи.

В хода на ревизията е установено, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК до началото на ревизията от страна на ревизираното лице не са подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., 2018 г. и 2020 г., както и обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК – в представените документи и счетоводни регистри на „Хидроизо“ ЕООД липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно изискванията на Закон за счетоводството /ЗСч/ за ревизирания период или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на данъчно облагане. В тази връзка на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление с изх. № Р-22221921006503/28.02.2022 г., връчено на 28.02.2022 г., с което същото е уведомено, че основата за облагане по ЗКПО за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г. и по ЗДДС за данъчен период от 01.08.2017 г. до 31.08.2021 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като едновременно с това на ревизирания субект е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище. На основание чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК на ревизираното лице по електронен път на 28.02.2022 г. е връчено Уведомление № Р-22221921006503-139-001/28.02.2022 г.

В тази връзка на основание чл. 124, ал. 3 от ДОПК до ревизираното лице е изготвено ИПДПОЗЛ № Р-22221921006503-040-002/28.02.2022 г., връчено му по електронен път на 28.02.2022 г. във връзка с попълване на декларация по образец относно данни за имуществото, вид и размер на направените разходи, както и всички източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица за ревизирания период. От страна ревизираното лице са представени документи с вх. №

Р-22221921006503-ПРД-001/18.03.2022 г., като са представени Декларации по чл. 124, ал. 3 от ЗОПК с вх. № Р-22221921006503-ПРД-003/04.04.2022 г.

Изрично е посочено, че за установяване задълженията по ЗДДС, ревизията се извършва по общия ред. В хода на проведената ревизия е извършен анализ на всички относими към ревизираното лице обстоятелства по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК: вид и характер на фактически осъществяваната от него дейност – от извършения анализ на представените в хода на ревизията документи от ревизирания субект е установено, че същият през ревизирания период е осъществявал строително-монтажни работи/поставяне на хидро и топлоизолация в обекти, находящи се в [населено място], [населено място], [населено място] и др.; платените данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г., като във всяка от годините от страна на ревизиращите органи е взето отношение по тях. Констатирано е, че от страна на лицето са платени следните данъци: за корпоративен данък за 2020 г. – внесен в размер на 201.11 лв.; за ДДС внесен общо за 2017 г. в размер на 143.96 лв.; за 2018 г. в размер на 536.21 лв.; за 2019 г. ДДС в размер на 0.00 лв. и за 2020 г. е внесен ДДС в размер на 2 475.93 лв. Установено е, че са внасяни ДДФЛ на лица по граждански правоотношения съответно 2017 г. – 128.25 лв.; 2018 г. – 171.17 лв.; 2019 г. – 0.00 лв. и 2020 г. – 246.88 лв. Относно общият размер на внесените ЗОВ е констатирано, както следва: за 2017 г. – 241.20 лв. и 2020 г. – 2 819.64 лв.

По време на ревизията от страна на ревизираното дружество не са представени документи и осчетоводявания във връзка с декларираните изплатени доходи на физически лица за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., включително договори, изплащателни сметки, складови/стокови разписки, разходни касови ордери за изплатени възнаграждения и други разходно-оправдателни документи. В тази връзка от страна на органите по приходите е направен извод, че независимо от декларираните изплатени доходи през 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. в полза на физически лица, не може да се установи за какво са извършвани, както и самите плащания, за да бъде прието, че това са извършени разходи от страна на дружеството при определяне на данъчната основа по реда на чл. 122 от ДОПК за облагане с корпоративен данък за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. В РД са посочени и установените банкови сметки на ревизираното лице. От извършения преглед на движението по активната банкова сметка на ревизираното лице е установено, че са получавани преводи по фактури от клиентите на „Хидроизо“ ЕООД въз основа на издадени от ревизираното лице фактури за услуги/авансово и окончателно плащане по договор/и и са регистрирани плащания към доставчици и разчети с бюджета.

Установено е, че за финансовата 2019 г. от страна на ревизираното лице е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2219И0120993/05.04.2020 г., както и че са подавани СД по ЗДДС за всеки от ревизираните периоди. От страна на органите по приходите е посочено, че при определяне на данъчната основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК ревизията е взела предвид установените разходи по години.

Констатирано е, че с Декларации по чл. 55, ал. 1 от ЗДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО за данъчната 2017 г. е деклариран удържан данък от платеца на доходи по чл. 43 и чл. 44 от ЗДФЛ в общ размер на 67.50 лв. на година за всяка една от годините до 2020 г. основно за изплатени суми за счетоводно обслужване. Предвид липсата на представени от ревизираното лице документи за изплатени доходи на физически лица и съответното им счетоводно отразяване за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., органите

по приходите са приели, че не следва да се вземат предвид като извършен разход от дружеството при определяне на данъчната основа по реда на чл. 122 от ДОПК за облагане с корпоративен данък за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Прието е, че брутните приходи /оборотът/ са съотносимо обстоятелство за определяне основата за облагане с данъци. Установено е, че деклариранията приходи за ревизирания период са формирани от основната дейност на ревизираното лице – поставяне на хидро и топлоизолация.

От подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. е установено, че ревизираното лице е декларирало следните приходи: Общо приходи – 107 335.19 лв., в това число нетни приходи от продажби – 107 355.19 лв.; Общо разходи – 105 484.38 лв.; Данъчна печалба – 1 870.81 лв.; Полагащ се корпоративен данък – 187.08 лв.

От страна на органите по приходите е посочено, че при определяне на основата за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК, ревизията взема предвид така деклариранията приходи за 2019 г. Установено е, че за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2020 г. от страна на ревизираното лице са декларирани данъчните основи за облагане с ДДС и съответно е начислено ДДС по данни от подадените СД по ЗДДС, които са взети предвид за определяне приходите, респективно разходите по отделните години. Посочено е, че при определяне на данъчната основа са ползвани констатираните факти и обстоятелства от извършените насрещни проверки на клиентите на задълженото лице и записите от дневниците за покупки, издадени фактури за извършени продажби на услуги /СМР/ от страна на ревизираното лице. В хода на ревизията от извършена проверка в ТР при АВ е констатирано, че ревизираното дружество не е публикувало годишни финансови отчети за отчетните 2017 г., 2018 г. и 2019 г.

Взет е предвид и броят на заетите лица за осъществяване на съответните дейности, прието е, че това е съотносимо обстоятелство към определяне на данъчната основа за облагане. Установено е, че работниците са назначени на длъжности, свързани с основната дейност на дружеството, като по години назначените лица на трудови договори са както следва: за 2017 г. за м. Януари и м. Февруари – действащ един трудов договор – едно лице на длъжност „Хидроизолаторчик“ и едно лице, работещо без трудови правоотношения /счетоводител/. Също така са взети предвид и сключените от ревизираното дружество договори във връзка с осъществяваната от него дейност, подробно описани на стр.4-5 от РД, като съотносимо обстоятелство за определяне на данъчната основа за облагане.

От страна на органите по приходите е взета предвид и разликата между доставените и вложените в производството суровини и материали, като съотносимо обстоятелство към определяне на данъчната основа за облагане на лицето съгласно обяснения от ревизирания субект, наложената практика при сключване на договор и вземане на определена поръчка, материалите, които са за сметка на ревизираното лице се закупуват и влагат в съответните обект/и по договора. Установено е, че наличности от тях в края на отчетните периоди – календарната година няма, когато обектите са завършени в текущата година.

Взети са предвид и получените и извършени доставки, както и упражнено право на данъчен кредит, като съотносимо обстоятелство към определяне на данъчната основа за облагане. В хода на ревизията е установено, че за

периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г. в подадените СД по ЗДДС, от страна на ревизираното дружество са декларирани данъчни основи за получените доставки, върху които от негова страна е упражнено правото на данъчен кредит, както следва: за 2017 г. - покупки с данъчна основа 43 666.56 лв. и ДДС 8 733.37 лв.; за 2018 г. – покупки с данъчна основа 37 658.58 лв. и ДДС 7 531.74 лв.; за 2019 г. – покупки с данъчна основа 98 388.11 лв. и ДДС 19 677.61 лв. и за 2020 г. покупки с данъчна основа 65 789.56 лв. и ДДС 13 157.89 лв.

В хода на ревизията при определяне на данъчната основа са ползвани констатираните факти и обстоятелства в направените насрещни проверки на доставчиците на ревизираното лице и записите от дневниците за продажби на същите, които са отразили в дневниците си за продажби издадените фактури за извършени продажби на услуги и услуги /СМР/ на ревизираното лице.

Взети са предвид също други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата за облагане с ДДС и ЗКПО, описани подробно на стр.6-14 от РД, описани и подробно в частта по ЗДДС и частта по ЗКПО от РД, РА.

I. В ЧАСТТА ПО ЗДДС:

Ревизията е отказала право на приспадане на данъчен кредит:

1. Отказано право на данъчен кредит в размер на 1 990.20 лв., ведно със съответните лихви по следните фактури, издадени от „Цара“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за данъчен период м. Август 2021 г.:

- Фактура № 4...74/17.08.2017 г., с предмет: Монтаж на хидроизолация;
- Фактура № 4...75/21.08.2017 г., с предмет: Монтаж на хидроизолация;
- Фактура № 4...76/29.08.2017 г., с предмет: Монтаж на хидроизолация.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22220621218195-040-001/29.12.2021 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изискваните документи и писмени обяснения – копия на спорните фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, счетоводна и търговска документация. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективизирана в Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-22220621218195-141-001/09.02.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че „Цара“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 04.09.2012 г. на основание – „Регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот“ и дерегетирано по ЗДДС, считано от 20.12.2017 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От извършена проверка в ИС на НАП е констатирано, че от страна на „Цара“ ЕООД в дневника му за продажби за периода 01.08.2017 г. – 31.08.2017 г. са включени процесните фактури, с получател ревизираното лице. Установено е от ИМ на НАП, че през периода на издаване на спорните фактури в дружеството-доставчик има едно назначено лице по трудов договор. За периода 01.08.2017 г. – 31.08.2017 г. на „Цара“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА № Р-22220617007953-091-001/25.06.2018 г., с който са установени задължения в особено големи размери

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени само копия на спорните фактури и издаден фискален касов бон за разплащане. Не са представени писмени обяснения и други документи, от които да бъде установено какви точно дейности са извършвани, респективно къде. От страна на ревизираното лице не е представена счетоводна отчетност, от която да се установи начинът на осчетоводяване на покупките, задълженията към дружеството-доставчик и направените плащания.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи, удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорните фактури; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Цара“ ЕООД.

2. Отказано право на данъчен кредит в размер на 803.33 лв., ведно със съответните лихви по една фактура, издадена от „Бинел 2010“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за данъчни периоди м. Юни 2018 г.:

- Фактура № 4...72/27.06.2018 г., с предмет: СМР.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22220621220194-040-001/29.12.2021 г. връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изискваните документи и писмени обяснения – копие на спорната фактура, договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, счетоводна и търговска документация. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22220621220194-141-001/09.02.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик е регистрирано по ЗДДС на 11.02.2011 г. – „Регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот“, дерегистрирано е на 23.07.2018 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в дневника му за продажби за периода от 01.06.2018 г. – 30.06.2018 г. е включена спорната фактура, с получател ревизираното лице, както и че от негова страна няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г.

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени само копие на спорната фактура и издаден фискален касов бон за разплащане. Не са представени писмени обяснения и други документи, от които да бъде установено какви точно дейности са извършвани, респективно къде. От страна на ревизираното лице не е представена счетоводна отчетност, от която да се установи начинът на осчетоводяване на покупките, задълженията към дружеството-доставчик и направените плащания.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи,

удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Бинел 2010“ ЕООД.

3. Отказано право на данъчен кредит в размер на 1 000.00 лв., ведно със съответните лихви по една фактура, издадена от "Лилкомерс" ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за данъчен период м. Март 2019 г.:

- Фактура № 0...38/01.03.2019 г., с предмет: Консултантски услуги.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221122001881-040-001/13.01.2022 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите документи и писмени обяснения – копие на спорната фактура, договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, счетоводна и търговска документация. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221122001881-141-001/22.02.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик е регистрирано по ЗДДС на 25.09.2018 г. и дерегистрирано на 07.05.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в дневника му за продажби за периода от 01.03.2019 г. – 31.03.2019 г. е включена спорната фактура, с получател ревизираното лице, както и че от негова страна няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г.

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени само копие на спорната фактура и издаден фискален касов бон за разплащане. Не са представени писмени обяснения и други документи, от които да бъде установено какви точно дейности са извършвани, респективно къде. От страна на ревизираното лице не е представена счетоводна отчетност, от която да се установи начинът на осчетоводяване на покупките, задълженията към дружеството-доставчик и направените плащания.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи, удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Лилкомерс“ ЕООД.

4. Отказано право на данъчен кредит в размер на 9 180.00 лв., ведно със съответните лихви по десет фактури, издадени от "Ник Трейд 2019" ЕООД, ЕИК: [ЕИК] за данъчен период м. Август 2019 г., м. Септември 2019 г.

и м. Октомври 2019 г.:

- Фактура № 0...51/06.08.2019 г., с предмет: „Консултантски услуги“;
- Фактура № 0...66/16.08.2019 г., с предмет: „Консултантски услуги“;
- Фактура № 0...91/04.09.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“;
- Фактура № 0...110/19.09.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“;
- Фактура № 0...129/03.10.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“;
- Фактура № 0...136/10.10.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“;
- Фактура № 0...136/15.10.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“;
- Фактура № 0...149/21.10.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“;
- Фактура № 0...157/28.10.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“;
- Фактура № 0...161/31.10.2019 г., с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221022001170-040-001/11.01.2022 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изискваните документи и писмени обяснения – копия на спорните фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, Протоколи акт образец 19, транспортни документи, счетоводна и търговска документация. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221022001170-141-001/27.01.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик е регистрирано в ТР, АВ на 27.11.2018 г., с едноличен собственик на капитала Н. Т. М., както и че е регистрирано по ЗДДС на 25.04.2019 г. и дерегистрирано на 30.12.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От извършена справка в ПП „Есграон“ е установено, че собственикът на дружеството Н. Т. М. е починал на 01.03.2021 г. В хода на насрещната проверка от страна на ревизиращите с УИН № П-22221021187383 са предприети действия за уведомяване на прокуратурата, също така към датата на извършване на проверката не са установени извършени действия за прехвърляне на проверяваното дружество и правоприемане на собствеността му.

От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в дневниците му за продажби и СД за периодите от 01.08.2019 г. – 31.10.2019 г. са включени спорните фактури, с получател ревизираното лице, с посочено основание във всяка – „продажба“. Също така е констатирано, че дружеството-доставчик има деклариран следният електронен адрес: [\[електронна поща\]](#) от 19.04.2019 г., както и че СД по ЗДДС за ревизирания период са подавани от Е. С. С., притежаваща Сертификат сериен № 279176532213BD81, издаден от StampIT G. Qualified SA, валиден до 18.11.2020 г. Установено е, че през периода на издаване на спорните фактури в дружеството-доставчик няма назначени лица на трудово правоотношение на други лица, както и че няма подавани данни със Справки по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени суми от "Ник Трейд 2019" ЕООД на други лица. Установено е, че няма подавани декларации от платеща по реда на чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ – за изплащане на суми и доходи, различни от трудови правоотношения. Констатирано е, че за периода от 25.04.2019 г. – 31.07.2019 г. на дружеството-доставчик е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА № Р-22221019005807-092-001/18.02.2020 г. /несъотноситима към процесния

ревизиран период/, в хода, на която са установени задължения в особено големи размери. Установено е, че срещу дружеството-доставчик има образувано Изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г.

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени, както следва: копия на два договора за строителство от 04.09.2019 г. и от 06.08.2019 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“, седем броя приемо-предавателни протоколи, копия на спорните фактури – 8 бр. с предмет: „СМР, съгласно Акт обр.19“ и 2 бр. фактури от 06.08.2019 г. с предмет: „Консултантски услуги“, придружени с издаден фискален касов бон за разплащане от 12.09.2019 г. Не са представени писмени обяснения и други документи, от които да бъде установено какви точно дейности са извършвани, респективно къде. От страна на ревизираното лице не е представена счетоводна отчетност, от която да се установи начинът на осчетоводяване на покупките, задълженията към дружеството-доставчик и направените плащания. Отделно е установено от ревизиращите, че Договор за строителство от 04.09.2019 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“, е с уговорен срок до 35 недъждовни дни, с договорена стойност – 36 816.00 лв. с включен ДДС и към него са приложени шест броя приемо-предавателни протоколи от 04.09.2019 г., както и че договорът не е подписан от изпълнителя на доставката на услугата. Относно Договор за строителство от 06.08.2019 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ е установено, че същият е със стойност 5 880.00 лв. с ДДС, като към него са приложени един брой приемо-предавателен протокол от 16.08.2019 г., както и че договорът не е подписан от изпълнителя. По отношение на представените приемо-предавателни протоколи е констатирано, че липсват идентификационни данни на лицата предали, респективно приели услугите /СМР/, както и място на обекта, където са извършени съответните СМР дейности.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи, удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Ник Трейд 2019“ ЕООД.

5. Отказано право на данъчен кредит в размер на 2 166.00 лв., ведно със съответните лихви по три фактури, издадени от „Мевра“ ЕООД за данъчен период м. Февруари 2020 г. и м. Август 2020 г.:

- Фактура № 1...239/24.02.2020 г., с предмет: „СМР“;
- Фактура № 1...456/06.08.2020 г., с предмет: „СМР“;
- Фактура № 1...507/31.08.2020 г., с предмет: „СМР“.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ

№ П-22220221220334-040-001/20.12.2021 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите документи и писмени обяснения – копия на спорните фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, Протоколи акт образец 19, транспортни документи, счетоводна и търговска документация. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22220221220334-141-001/03.02.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик е регистрирано в ТР, АВ на 31.07.2014 г., с едноличен собственик на капитала М. И. М., както и че е регистрирано по ЗДДС на 14.08.2014 г. и дерегистрирано на 30.12.2020 г. на основание чл. 176, т. 3 от ЗДДС. От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в дневниците му за продажби за периода от 01.02.2020 г. – 31.08.2020 г. са включени следните фактури, с получател ревизираното дружество: Фактура № 1...209/04.02.2020 г., с предмет: „СМР“; Фактура № 1...239/24.02.2020 г., с предмет: „СМР“; Фактура № 1...456/06.08.2020 г., с предмет: „СМР“ и Фактура № 1...507/31.08.2020 г., с предмет: „СМР“. Установено е още, че за периода от 01.02.2020 г. – 31.08.2020 г. за дружеството са регистрирани два броя трудови договора за длъжността „офис мениджър“ и „асистент офис“, както и че са подадени данни със Справка по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ. Констатирано е, че срещу дружеството-доставчик има образувано Изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г., обхващащо и периодите на издаване на спорните фактури. Установено е от ИМ на НАП, ПП С., че от страна на дружеството – доставчик няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г., нито подаден ГФО за 2020 г. От подадена от дружеството-доставчик ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. от страна на ревизиращите органи е установено, че счетоводното предприятие е „Медис Комерс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с едноличен собственик и представляващ дружеството Е. С..

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени, както следва: копия на спорните фактури с № № 1...239/24.02.2020 г., с предмет „СМР“; 1...456/06.08.2020 г., с предмет „СМР“ и Фактура № 1...507/31.08.2020 г., с предмет „СМР“ и издаден фискален касов бон за извършено разплащане; Договор за строителство от 15.02.2020 г., с предмет: „Хидроизолация“ в [населено място], със стойност на договора 1 596.00 лв. с ДДС, и с приложен към него Приемо-предавателен протокол от 24.02.2020 г.; Договор за строителство от 06.08.2020 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ в [населено място], със стойност на договора 10 800.00 лв. с ДДС, с приложен към него Приемо-предавателен протокол от 31.08.2020 г. От страна на ревизиращите е извършена проверка на представените приемо-предавателни протоколи, като е установено, че в същите липсват идентификационни данни на лицата, приели и лицата, предали извършените СМР услуги, включително и посочени данни за местоположението на обекта.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи,

удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Мевра“ ЕООД.

б. Отказано право на данъчен кредит в размер на 700.00 лв., ведно със съответните лихви по една фактура, издадена от „Данкомерс 2017“ ЕООД за данъчен период м. Ю. 2018 г.:

- Фактура № 0...43/15.07.2018 г., с предмет: „Онлайн реклама“.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221222000398-040-001/05.01.2022 г., връчено му по електронен път на 19.01.2022 г., с получено потвърждение за получаване, като в указания срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите документи и писмени обяснения – копие на спорната фактура, договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, счетоводна и търговска документация. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221222000398-141-001/23.02.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик е вписано в ТР, АВ, считано от 28.09.2017 г., със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] с деклариран електронен адрес, представлявано и управлявано от Д. Д. Ю., както и, че е регистрирано по ЗДДС на 18.10.2017 г. и дерегистрирано на 08.03.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От подадена от дружеството-доставчик ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. е установено, че от същото е деклариран предмет на дейност с код по Н.: 7022 – „Консултантска дейност по стопанско и друго управление“. Констатирано е, че от страна на дружеството-доставчик е бил притежаван ЕКАФП, за тип обект „Обект за продажба на автомобили и мотоциклети“, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, с дата на регистрация в сървъра на НАП от 29.03.2018 г. и с дата на изтичане на контракта 29.03.2019 г. От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в дневника му за продажби за периода от 01.07.2018 г. – 31.07.2018 г. и СД по ЗДДС за м. Ю. 2018 г. е включена спорната фактура, с получател ревизираното лице.

От ИМ на НАП [населено място] е установено още, че за периода на издаване на фактурата, в дружеството-доставчик е имало едно назначено лице на трудово правоотношение, на длъжност „Технически сътрудник“. Констатирано е, че от страна на дружеството-доставчик са подадени с данни Декларация обр. 1 и Декларация обр. 6 за м. Ю. 2018 г., както и че декларираните ЗОВ и ДДФЛ не са внесени.

От извършена проверка в ПП „Фискални устройства с дистанционна връзка с НАП“ е установено, че дружеството-доставчик притежава регистрирано фискално устройство – електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/ с рег. № 3908567 за тип обект „Обект за продажба на автомобили и мотоциклети“, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен

адрес]0. Устройството е въведено в експлоатация и регистрирано в сървъра на НАП на 29.03.2018 г. и дата на изтичане на контракта 29.03.2019 г. От подадена от дружеството-доставчик ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. е установено, че е посочено, че счетоводното предприятие е „Медис Комерс“ ЕООД, с едноличен собственик на капитала и представляващ Е. С..

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени само копие на спорната фактура, с посочен предмет: „Онлайн реклама и продуктово позициониране“ и издаден фискален касов бон за разплащане. Не са представени писмени обяснения и други документи, от които да бъде установено какви точно дейности са извършвани, респективно къде и как е извършена рекламната дейност. От страна на ревизираното лице не е представена счетоводна отчетност, от която да се установи начинът на осчетоводяване на покупките, задълженията към дружеството-доставчик и направените плащания.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи, удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Данкомерс 2017“ ЕООД.

7. Отказано право на данъчен кредит в размер на 660.00 лв., ведно със съответните лихви по една фактура, издадена от „Ивтрейд 77“ ЕООД за данъчен период м. Април 2019 г.:

- Фактура № 0...77/23.04.2019 г., с предмет: „Онлайн реклама“.

На дружеството-доставчик е връчено ИПДПОЗЛ № П-22221121216961-040-001/17.12.2021 г., връчено му по електронен път на 04.01.2022 г., за което е получено потвърждения за получаване, като в указания срок от страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите документи и писмени обяснения – копие на спорната фактура, договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, счетоводна и търговска документация. На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221121216961-141-001/31.01.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик е вписано в ТР, АВ, считано от 16.07.2018 г., със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], с деклариран електронен адрес, представлявано и управлявано от И. Н. Г., както и, че е регистрирано по ЗДДС на 25.09.2018 г. и дерегистрирано на 05.09.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От подадена от дружеството-доставчик ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. е установено, че от същото е деклариран предмет на дейност с код по Н.: 7022 – „Консултантска дейност по стопанско и друго управление“.

Констатирано е, че от страна на дружеството-доставчик е бил притежаван ЕКАФП, с посочен стационарен обект – офис, с дата на въвеждане в експлоатация и регистрация в сървъра на НАП от 11.04.2019 г. и дата на изтичане на контракта 29.12.2021 г.

От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в дневника му за продажби за периода от 01.04.2019 г. – 30.04.2019 г. и СД по ЗДДС за м. Април 2018 г. е включена спорната фактура, с предмет: „Продажба“, с получател ревизираното лице. Констатирано е, че от страна на доставчика е подадена месечна СД по ЗДДС за м. Април 2019 г., като декларираният ДДС е в размер на 25.01 лв. и не е внесен

От ИМ на НАП [населено място] е установено още, че за периода на издаване на фактурата, в дружеството-доставчик не е имало назначени лица на трудово правоотношение. Констатирано е, че за м. Април 2019 г. от IP адрес 87.246.13.23 са подавани данни СД по ЗДДС с КЕП 279176532213BD81 от Е. С.. В подадената от дружеството-доставчик ГДД по чл. 92 от ЗКПО е установено, че е посочено, че счетоводното предприятие е „Медис Комерс“ ЕООД, с едноличен собственик на капитала и представляващ Е. С.

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени само копие на спорната фактура, с посочен предмет: „Онлайн реклама и продуктово позициониране“ и издаден фискален касов бон за разплащане и Договор за услуга от 23.04.2019 г., с предмет: „Онлайн реклама и продуктово позициониране в интернет за срок от 12 месеца“, с обща стойност 3 300.00 лв. без ДДС. Не са представени писмени обяснения и други документи, от които да бъде установено какви точно дейности са извършвани, респективно къде и как е извършена рекламната дейност. От страна на ревизираното лице не е представена счетоводна отчетност, от която да се установи начинът на осчетоводяване на покупките, задълженията към дружеството-доставчик и направените плащания.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи, удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Ивтрейд 77“ ЕООД.

8. Отказано право на данъчен кредит в размер на 3 525.20 лв., ведно със съответните лихви по седем фактури, издадени от „Вип Строй 2019“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за данъчен период, м. Март 2021 г., м. Април 2021 г. и м. Май 2021 г.:

- Фактура № 1...333/16.03.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“;
 - Фактура № 0...349/08.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“;
- Фактура № 0...357/19.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“;
 - Фактура № 0...364/26.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“;

- Фактура № 0...368/30.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“;
- Фактура № 0...379/14.05.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“;
- Фактура № 0...387/26.05.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22220221216965-040-001/17.12.2021 г. В законоустановения срок от получаване на ИПДПОЗЛ, от страна на дружеството-доставчик е депозирана молба за удължаване срока на представяне на изисканите документи с вх. № ИТ-00-10/05.01.2022 г. В тази връзка е издадено Решение за продължаване на срок № П-22220221216965-106-001/07.01.2022 г. На 26.01.2022 г. до ревизиращите органи на служебния им електронен адрес от електронен адрес: [\[електронна поща\]](#), от Е. С., счетоводител и упълномощен представител на дружеството-доставчик са представени следните документи, заведени в деловодството на И. [населено място] с вх. № ИТ-00-120/26.01.2022 г.:

- придружително писмо, издадените седем броя фактури, с получател ревизираното лице, всички с предмет на доставка: „СМР, съгласно обр. 19“; заверена разпечатка на оборотна ведомост за периода от 01.03.2021 г. до 31.05.2021 г. и разпечатка на Счетоводна сметка 411 7 – „Х.“ за периода от 01.03.2021 г. до 31.05.2021 г. С обяснителна записка е посочено, че от страна на дружеството-доставчик са извършвани СМР услуги на ревизираното лице. Услугата е извършена след сключване на договор, а след изготвяне на приемо-предавателни протоколи е издавана данъчна фактура. Разплащанията са извършвани в брой. В счетоводството не са предавани касови отчети. Посочено е, че дружеството-доставчик разполага с наети работници на трудово правоотношение, както и че за извършване на съответните СМР са използвани и подизпълнители. Уточнено е, че в счетоводството се представят, обработват и съхраняват фактури за продажби и покупки, банкови извлечения, касови документи и ведомости, не се съхраняват договори, приемо-предавателни протоколи, стойностни и количествени сметки и печат на дружеството-доставчик. Посочено е, че управителят на дружеството-доставчик има сериозни семейни здравословни проблеми, както и че дружеството-доставчик не ползва лицензи и разрешителни. В писмените обяснения не е посочен предходен доставчик, в случай на наемане на подизпълнители за извършване на услугите, включително и копие на фактурите, издадени от него, договори, документи за извършените плащания по същите, счетоводна отчетност, както и разплащанията към предходния доставчик. От страна на доставчика не са представени с придружителното писмо копия на договори и документи, удостоверяващи наличието на търговска кореспонденция между контрагентите, свързани със спорните фактури – договори, анекси към тях, приемо-предавателни протоколи, нито информация за лицата, извършили услугата и тяхната техническа подготовка и цена. В тази връзка от страна на ревизиращите органи е прието, че не се доказва и превъзлагане на услугите от страна на дружеството-доставчик.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективизирана в ПИНП № 22220221216965-141-001/31.01.2022 г. В хода на

проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик е регистрирано в ТР, АВ на 02.12.2019 г., с едноличен собственик на капитала В. Й. М., както и че е регистрирано по ЗДДС на 19.12.2019 г. и дерегистрирано на 02.07.2021 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. От подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. е установено, че от страна на дружеството-доставчик е деклариран предмет на дейност с код по Н.: 4120 – други довършителни строителни дейности. Констатирано е, че дружеството притежава регистриран ЕКАФП, с посочен стационарен обект – офис, дата на регистрация в сървъра на НАП от 09.06.2020 г. и дата на изтичане на контракта 09.06.2021 г.

От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в отчетните му регистри по ЗДДС - дневниците му за продажби са отразени шест броя фактури с получател ревизираното лице за данъчен период 01.03.2021 г. – 31.05.2021 г. Констатирано е още в ИС на НАП, че Фактура № 0...349/08.04.2021 г., с предмет на доставка – „Услуга“, с ДО 2 200.00 лв. и начислен ДДС 440.00 лв., с отразен получател „Бро Строй“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. От ИС на НАП – ПП С. „Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори“ за период от 01.03.2021 г. до 31.05.2021 г. в дружеството-доставчик има регистрирани осем трудови договори, както и че от негова страна са подадени данни с Декларация обр.1 за три наети лица по трудови правоотношения за м. Януари 2021 г. Констатирано е, че декларираните задължения с Декларация обр. 6 за м. Януари 2021 г. не са внесени, както и че няма подадени данни с Декларация обр. 1 и Декларация обр. 6 за м. Март, м. Април и м. Май 2021 г. Установено е, че от страна на дружеството са подадени СД по ЗДДС за м. Март, м. Април и м. Май 2021 г., както и че декларирания ДДС не е внесен. От проверка на данъчно-осигурителната сметка на дружеството-доставчик е установено, че срещу същото има образувано изпълнително дело и че същото има изискуеми публични задължения. От страна на ревизиращите органи е посочено, че от страна на доставчика не са представени оригинали на първични счетоводни документи, нито писмена декларация, надлежно изискана по реда на ДОПК, относно мястото на провеждане на НП и преглед на оригиналните документи, лице за контакт с проверяващия екип.

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени, както следва:

- копия на шест от спорните фактури: Фактура № 0...349/08.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“; Фактура № 0...357/19.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“; Фактура № 0...364/26.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“; Фактура № 0...368/30.04.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“; Фактура № 0...379/14.05.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“ и Фактура № 0...387/26.05.2021 г., с предмет: „СМР, съгласно обр. 19“, с приложени към всяка издадени фискални касови бонове, подробно описани на стр.42 от РД. От страна на ревизиращите органи е посочено, че ревизираното лице не представя Фактура № 1...333/16.03.2021 г., с предмет на доставка: „СМР, съгласно обр. 19“, ДО 3 000.00 лв. и ДДС – 600.00 лв. При извършена проверка на място в счетоводния офис на дружеството, оригиналът на тази фактура не е представен на органите по приходите;

- Договор за строителство от 17.02.2021 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ в [населено място], [улица], със стойност на договора – 3 600.00 лв. с ДДС. Към договора е приложен приемо-предавателен протокол от 16.03.2021 г.;

- Договор за строителство от 08.04.2021 г., с предмет „Хидроизолационни работи“ в [населено място], със стойност на договора – 5 616.00 лв. с ДДС, с приложен към него приемо-предавателен протокол от 19.04.2021 г.;

- Договор за строителство от 12.04.2021 г., с предмет „Хидроизолационни работи“ в [населено място], със стойност на договора – 5 911.20 лв. с ДДС, с приложен към него приемо-предавателен протокол от 26.05.2021 г.;

- Договор за строителство от 30.04.2021 г., с предмет „Хидроизолационни работи“ в [населено място], със стойност на договора – 6 024.00 лв. с ДДС, с приложен към него приемо-предавателен протокол от 14.05.2021 г.

От страна на ревизиращите органи е извършен подробен преглед на представените приемо-предавателни протоколи, като е установено, че в тях липсват идентификационни данни на лицата предали, респективно приели услугите /СМР/, както и място на обекта, където са извършени съответните СМР дейности. Също така е извършен преглед и анализ на първични счетоводни документи и счетоводната отчетност при посещение в счетоводния офис, обслужващ ревизираното лице и са представени оригинали на търговска документация, част от договори за строителство, оригинали на фактурите, относими към периода на ревизията 01.01.2021 г. – 31.08.2021 г., като е установено, че цитираните фактури са отразени в счетоводните регистри на фирмата. Тези действия са обективирани в Протокол КД73 обр. № 1669395/07.03.2022 г. От ревизираното лице са представени още счетоводни регистри; главна книга; месечни оборотни ведомости; синтетични и аналитични записвания по счетоводните сметки; проследени са движенията на паричните средства в брой и по банковата сметка; движенията на стоковите потоци; счетоводни записвания, отразяващи разходите от група 60 и група 30; за приходите от продажби на строителни услуги от група 70 и др.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи, удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Вип Строй 2019“ ЕООД.

9. Отказано право на данъчен кредит в размер на 4 896.20 лв., ведно със съответните лихви по седем фактури, издадени от „Минекс Трейд“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за данъчен период м. Ю. 2021 г. и м. Август 2021 г.:

- Фактура № 0...49/20.07.2021 г., с предмет: „Услуга-СМР“;

- Фактура № 0...64/28.07.2021 г., с предмет: „Услуга-СМР“;

- Фактура № 0...69/02.08.2021 г., с предмет: „СМР по договор“;
- Фактура № 0...85/12.08.2021 г., с предмет: „СМР по договор“;
- Фактура № 0...93/20.08.2021 г., с предмет: „СМР по договор“.

В хода на ревизията до дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221221216960-040-001/17.12.2021 г., връчено му по електронен път на 22.12.2021 г. В законоустановения срок от получаване на ИПДПОЗЛ, от страна на управителя на дружеството-доставчик е депозирана молба за удължаване срока на представяне на изисканите документи с вх. № ИТ-00-9/05.01.2022 г. В тази връзка е издадено Решение за продължаване на срок № П-22221221216960-106-001/07.01.2022 г. На 26.01.2022 г. до ревизиращите органи на служебния им електронен адрес от електронен адрес: [електронна поща], от Е. С., счетоводител и упълномощен представител на дружеството-доставчик са представени следните документи, заведени в деловодството на И. [населено място] с вх. № ИТ-00-121/26.01.2022 г.: Придружително писмо, издадените спорни пет фактури, с предмет на доставката: „СМР по договор“. Представена е заверена разпечатка на оборотна ведомост за периода от 01.07.2021 г. до 31.08.2021 г. и разпечатка на Счетоводна сметка 411 7 – Х. за периода от 01.07.2021 г. до 31.08.2021 г. С обяснителна записка от страна на дружеството-доставчик е посочено, че същото е извършвало СМР услуги на ревизираното лице. Услугата е извършена след сключване на договор, а след изготвяне на приемо-предавателен протокол е издавана данъчна фактура. Разплащанията са извършвани в брой. За ръководител на обекта е посочено лицето П. В. Г.. За извършената работа е посочено, че е използван подизпълнител „Монтаж Строй БГ“ ЕООД. Ревизиращите са посочили, че от страна на дружеството-доставчик не са представени фактури за покупки, издадени от „Монтаж Строй БГ“ ЕООД /подизпълнител/, както и разплащанията към предходния доставчик/подизпълнител, заверени копия от извлечения от счетоводни регистри, в които са отразени покупките на стоката/услугата и др. документи, изискани с ИПДПОЗЛ от 17.12.2021 г. От страна на дружеството-доставчик не са представени копия на договори и документи, удостоверяващи наличието на търговска документация/кореспонденция между контрагентите, свързани със спорните фактури – договори, анекси към тях, приемо-предавателни протоколи, както и не е предоставена информация за лицата, извършили услугата и тяхната техническа подготовка и ценз, нито доказателства, удостоверяващи превъзлагане на документираните с фактурите услуги на подизпълнител на дружеството-доставчик.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, обективизирана в ПИНП № 22221221216960-141-001/31.01.2022 г. В хода на проверката от страна на ревизиращите органи е установено, че дружеството – доставчик се представлява и управлява от Р. В. О., както и че е регистрирано по ЗДДС на 06.07.2020 г. и дерегистрирано на 24.09.2021 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. Декларирана извършвана дейност: строителство на жилищни и нежилищни сгради. Констатирано е, че дружеството притежава регистриран ЕКАФП, с посочен стационарен обект – офис, дата на регистрация в сървъра на НАП от 13.07.2021 г. и дата на изтичане на контракта 13.07.2022 г.

От ИС на НАП е констатирано, че от страна на дружеството-доставчик в отчетните му регистри по ЗДДС - дневниците му за продажби са отразени пет броя фактури с получател ревизираното лице за данъчен период 01.07.2021 г. – 31.08.2021 г., с ДО в размер на 24 481.00 лв. и ДДС 4 896.20 лв. От данни от ИС на НАП – ПП С. – „Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори“ за периода от 16.07.2021 г. до 27.08.2021 г. към дружеството има регистрирани два трудови договора с лицата П. В. Г. и М. К. А.. Установено е, че от страна на дружеството-доставчик са подадени данни с Декларация обр. 1 за две наети лица по трудови правоотношения за м. Ю. и м. Август 2021 г., като декларираните задължения с Декларация обр. 6 за м. Ю. и за м. Август 2021 г. не са внесени. От страна на дружеството-доставчик са подадени месечни СД по ЗДДС за м. Ю. и за м. Август 2021 г., като декларираният ДДС не е внесен. За м. Ю. и за м. Август 2021 г., от IP адрес 87.246.13.23 са подадени СД по ЗДДС от страна на дружеството-доставчик с КЕП 279176532213BD81 от Edit S. S.. От ИС на НАП за декларирания подизпълнител на дружеството-доставчик – „Монтаж Строй БГ“ ЕООД е установено следното: регистрирано е по ДОПК на 24.02.2012 г. в [населено място], представлява се от Н. Ф. Н., считано от 10.06.2019 г., което лице притежава голям брой търговски дружества. Констатирано е, че от страна на „Монтаж Строй БГ“ ЕООД няма подадени данни с Декларация обр. 1. „Монтаж Строй БГ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 08.05.2012 г., от негова страна в отчетните му регистри – Дневници за продажби не са декларираны фактури, с получател „Минекс Трейд“ ЕООД за м. Ю. и м. Август 2021 г. За данъчен период от м. Януари 2021 г. до м. Декември 2021 г., от страна на дружеството са подадени нулеви месечни СД по ЗДДС. От „Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори“ за периода от м. Ю. 2021 г. до м. Август 2021 г. е констатирано, че към дружеството няма наети лица по трудови правоотношения.

От страна на ревизираното дружество в хода на ревизията са представени, както следва:

- Договор от 08.07.2021 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ в [населено място], завършен на 11.08.2021 г., със стойност на договора с ДО – 5 220.00 лв. с ДДС, с представен към него Приемо-предавателен протокол от 11.08.2021 г. и Фактура № 0...49/20.07.2021 г., ведно с издаден фискален касов бон от 11.08.2021 г.;

- Договор от 27.07.2021 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ на [улица], завършен на 14.09.2021 г., със стойност на договора с ДО – 6 501.60 лв. с ДДС, с представен към него Приемо-предавателен протокол от 14.09.2021 г. и Фактура № 0...85/12.08.2021 г., ведно с издаден фискален касов бон от 14.09.2021 г.;

- Договор от 27.07.2021 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ на [улица], със стойност на договора с ДО – 5 791.20 лв. с ДДС, с представен към него Приемо-предавателен протокол от 14.09.2021 г. на [улица] Фактура № 0...69/02.08.2021 г., ведно с издаден фискален касов бон от 14.09.2021 г.;

- Договор от 20.07.2021 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ в[жк], с уговорен срок до 20 работни дни, завършен на 14.09.2021 г., със стойност на договора с ДО – 7 484.40 лв. с ДДС, с представен към него

Приемо-предавателен протокол от 14.09.2021 г. и Фактура № 0...93/20.08.2021 г., ведно с издаден фискален касов бон от 14.09.2021 г.;

- Договор от 28.07.2021 г., с предмет: „Хидроизолационни работи“ в[жк], с уговорен срок до 10 работни дни, завършен на 11.08.2021 г., със стойност на договора с ДО – 4 380.85 лв. с ДДС, с представен към него Приемо-предавателен протокол от 11.08.2021 г. и Фактура № 0...64/28.07.2021 г., ведно с издаден фискален касов бон от 11.08.2021 г.

С Протокол КД73 № 16639395/07.03.2022 г. е удостоверена извършена от ревизиращите органи проверка на оригиналните документи – фактури, по които е ползван пълен данъчен кредит от „Минекс Трейд“ ЕООД, договори за строителство, приемо-предавателни протоколи и счетоводни регистри на дружеството. От ревизираното дружество е представена заведена счетоводна отчетност, главна книга; оборотна ведомост; синтетични и аналитични записвания по счетоводните сметки; проследени движенията на паричните средства в брой и по банковата сметка; движенията на стоките потоци; счетоводни записвания, отразяващи разходите от група 60 и група 30; за приходите от продажби на строителни услуги от група 70 за периода от 01.01.2021 г. до 31.08.2021 г.

Прието е от страна на ревизиращите органи, че от събраните в хода на ревизията доказателства, същите не обосновават извод за реалност на фактурираните доставки на услуги: дружеството-доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост, липсват документи, удостоверяващи настъпило данъчно събитие по спорната фактура; липсват доказателства за счетоводно отразяване на фактурираните доставки, не са представени данни и доказателства за използване на подизпълнители.

В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Минекс Трейд“ ЕООД.

При тази фактическа обстановка органите по приходите са приели за недоказано реалното извършване на доставки по фактурите, издадени от описаните по-горе дружества-доставчици. Направен е извод, че след като доставчиците не разполагат със складови бази, транспортни средства и нает персонал, липсват представени документи за произход на стоките, а част от издадените фактури не са включени в дневниците им за продажби, то реалното извършване на фактурираните от тях доставки се явява недоказано. Допълнително ревизиращите са се обосновавали с данни от счетоводната документация на ревизираното лице. По тези съображения ревизиращият екип е приел, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС и чл. 25, ал. 2 от ЗДДС.

Във връзка с всички описани по-горе констатации на жалбоподателя са определени и лихви за ДДС, посочени в таблицата на РА.

II. В ЧАСТТА ПО ЗКПО:

В съответствие с резултатите от направените проверки и фактическите и правни изводи относно реалността на доставките и ползването им от ревизираното дружество за извършване на икономическата му дейност, са

формирани мотивите на ревизиращия екип в частта на облагане на дружеството с корпоративен данък по ЗКПО.

Ревизията по ЗКПО е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради наличие на обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК, а именно до започване на ревизията от страна на ревизираното лице не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация и по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК – липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч и воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане. В тази връзка и на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК от страна на ревизиращите органи при определяне на основата за облагане на ревизираното дружество са взети предвид всяко от относимите спрямо него обстоятелства.

В резултат на изложеното в частта по ЗДДС, установените факти и обстоятелства, описани подробно на стр. 2-15 от РД, от страна на приходната администрация е установено следното:

1. За данъчен период от 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г.:

В хода на извършената ревизия въз основа на извършените процесуални действия, чрез изискване на документи от ревизираното лице, извършени насрещни проверки на дружества-доставчици, проверки в ИС на НАП и публични регистри, както и от събраните доказателства и техния съвкупен анализ е установено:

От страна на ревизираното лице не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и ГФО за 2017 г., като от негова страна са декларирани покупки и продажби в дневниците и СД по ЗДДС за 2017 г. В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, относно установяването на фактически реализираните приходи и разходи за отчетния период. С Протокол КД73 № 1669395/07.03.2022 г. е документирана извършена на ревизираното лице проверка на първични счетоводни документи и регистри. От страна на упълномощено на ревизираното дружество лице на ревизиращите органи са представени: оригинали на търговска документация, част от договори за строителство, оригинали на фактури, относими към периода на ревизията 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. От страна на ревизирувания субект не са представени – счетоводни регистри; главни книги; месечни оборотни ведомости; синтетични и аналитични записвания по счетоводните сметки; не са проследени движенията на паричните средства в брой, движенията на стоките потоци; счетоводни записвания, отразяващи разходите в т.ч балансова стойност на вложените стоки, формирането на данъчната основа по ЗКПО и др. Не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за всички стопански операции за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г.

Относно приходите: От страна на ревизираното лице не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. Във връзка с установеното и изложените мотиви в Раздел „Процесуални действия“, т. 2 „Задължения на ревизираното лице по особен ред“, стр.2-15 от РД, включително от извършения анализ на

обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизирания субект, от страна на приходната администрация е определен размер на недекларираните приходи на ревизираното дружество в размер на 48 507.10 лв. От страна на ревизиращите органи е посочено, че приходите за 2017 г. са определени въз основа на декларирани в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди приходи от продажби и са установени при ревизията неосчетоводени приходи без ДДС в общ размер на 48 507.10 лв., изчислени подробно на стр.16 от РД.

Относно разходите: От страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, главни книги, счетоводни записвания, отразяващи разходите за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. В хода на ревизията от негова страна са представени и прегледани от страна на ревизиращия екип първични, вторични и други документи, представляващи закупени придобити и вложени материали, доставки на услуги и други такива разходи, свързани с дейността. От страна на ревизираното лице са представени издадените от „Цара“ ЕООД три фактури с предмет на доставка – „монтаж на хидроизолация“, ведно с издаден фискален касов бон за разплащане по тях: Фактура № № 4...74/17.08.2017 г., 4...75/21.08.2017 г. и 4...76/29.08.2017 г. Както се посочи в частта по ЗДДС, по отношение на тези фактури не са представени договори; анекси; приемо-предавателни протоколи за извършените СМР дейности; актове; сертификати; количествено-стойностна сметка, отразяваща стойността на материалите; място/обект на влагане на материалите; точно местоположение на извършените услуги; транспортни документи и обяснения за същността на извършените услуги; нито документи, удостоверяващи кои са конкретните обекти, в които са извършени монтажите на хидроизолация. От страна на дружеството-доставчик във връзка с извършената му насрещна проверка в хода на ревизията, подробно описана в частта по ЗДДС /т.1/, не са представени никакви доказателства във връзка с документираните със спорните фактури доставки на услуги по монтаж на хидроизолация, включително първични счетоводни документи; договори; анекси; приемо-предавателни протоколи за извършените СМР дейности; актове; сертификати; количествено-стойностна сметка, отразяваща стойността на материалите; място/обект на влагане на материалите; точно местоположение на извършените услуги; транспортни документи и обяснения за същността на извършените услуги; нито документи, удостоверяващи кои са конкретните обекти, в които са извършени монтажите на хидроизолация. Установено е в хода на ревизията, че от страна на „Цара“ ЕООД тези фактури са включени в дневниците му за продажби за данъчен период 01.08.2017 г. – 31.08.2017 г., както и че за този период му е извършена ревизия, приключила с издаден РА № Р-22220617007953-091-001/25.06.2018 г., с които са установени задължения в особено големи размери. Ревизията е установила, че спорните фактури, издадени от дружеството-доставчик, с получател ревизираното лице не отразяват реални стопански операции, както и че самите фактури не удостоверяват действителността на отразеното в тях. В заключение от страна на приходната администрация е прието, че липсват безспорни и категорични доказателства, че ревизираното лице реално е получило документираните в

посочените три фактури доставки на услуги по монтаж на хидроизолация. В тази връзка на основание чл. 122 – чл. 124 от ДОПК при определяне на данъчната основа за облагане от страна на органите по приходите не са взети предвид разходите в размер на 9 951.00 лв., които според тях представляват неизвършени разходи. От подадените СД по ЗДДС от страна на ревизираното лице е установено, че същото е декларирало данъчни основи в размер на 43 666.56 лв. за получените доставки, за които е установено, че са налични фактури и други разходно-оправдателни документи. При определяне на данъчната основа са ползвани констатираните факти и обстоятелства от извършената насрещна проверка на дружеството-доставчик на ревизирания субект, включително записите от дневниците за продажби на същото, което е отразило в дневника си за продажби извършените СМР услуги на „Хидроизо“ ЕООД.

Въз основа на установените обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизираното дружество е определен размер на документираните разходи на обща стойност 33 714.56 лв. /43 665.66 лв. – 9 951.00 лв./. Поради, което на основание чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 вр. чл. 122, ал. 1, т. 4 вр. чл.122, ал. 3 от ДОПК е определена данъчна основа за 2017 г. в размер на 14 792.54 лв. /установени по време на ревизията приходи – 48 507.10 лв., установени при ревизията разходи – 33 714.56 лв./ и дължим корпоративен данък в размер на 1 479.25 лв.

2. За данъчен период от 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г.:

От страна на ревизираното лице не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. и ГФО за 2018 г., като от негова страна са декларирани покупки и продажби в дневниците и СД по ЗДДС за 2018 г. В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, относно установяването на фактически реализираните приходи и разходи за отчетния период. С Протокол КД73 № 1669395/07.03.2022 г. е документирана извършена на ревизираното лице проверка на първични счетоводни документи и регистри. От страна на упълномощено на ревизираното дружество лице на ревизиращите органи са представени: оригинали на търговска документация, част от договори за строителство, оригинали на фактури, относими към периода на ревизията 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. От страна на ревизирания субект не са представени – счетоводни регистри; главни книги; месечни оборотни ведомости; синтетични и аналитични записвания по счетоводните сметки; не са проследени движенията на паричните средства в брой, движенията на стоковите потоци; счетоводни записвания, отразяващи разходите в т.ч балансова стойност на вложените стоки, формирането на данъчната основа по ЗКПО и др. Не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за всички стопански операции за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

Относно приходите: От страна на ревизираното лице не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за периода от

01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. Във връзка с установеното и изложените мотиви в Раздел „Процесуални действия“, т. 2 „Задължения на ревизираното лице по особен ред“, стр.2-15 от РД, включително от извършения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизирания субект, от страна на приходната администрация е определен размер на недеklarирани приходи на ревизираното дружество в размер на 38 322.63 лв. От страна на ревизиращите органи е посочено, че приходите за 2017 г. са определени въз основа на декларирани в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди приходи от продажби и са установени при ревизията неосчетоводени приходи без ДДС в общ размер на 38 322.63 лв., изчислени подробно на стр.19 от РД.

Относно разходите: От страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, главни книги, счетоводни записвания, отразяващи разходите за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. В хода на ревизията от негова страна са представени и прегледани от страна на ревизиращия екип първични, вторични и други документи, представляващи закупени придобити и вложени материали, доставки на услуги и други такива разходи, свързани с дейността. В хода на ревизията от негова страна са представени и прегледани от страна на ревизиращия екип първични, вторични и други документи, представляващи закупени придобити и вложени материали, доставки на услуги и други такива разходи, свързани с дейността. От страна на ревизираното лице са представени издадените от „Бинел 2010“ ЕООД – Фактура № 4...72/27.06.2018 г. с предмет на доставка – „извършено СМР“ и от „Данкомерс 2017“ ЕООД, с предмет: „Онлайн реклама и продуктово позициониране“, ведно с издадени фискални касови бонове за разплащане. Както се посочи в частта по ЗДДС, по отношение на тези фактури не са представени договори; анекси; приемо-предавателни протоколи за извършените СМР дейности; актове; сертификати; количествено-стойностна сметка, отразяваща стойността на материалите; място/обект на влагане на материалите; точно местоположение на извършените услуги; транспортни документи и обяснения за същността на извършените услуги; нито документи, удостоверяващи кои са конкретните обекти, в които са извършени СМР; не са представени доказателства в какво точно се е изразявала рекламата; къде е излъчена същата, търговска кореспонденция. От страна на дружествата-доставчици във връзка с извършените им насрещни проверки в хода на ревизията, подробно описана в частта по ЗДДС /т. 2, т. 6/, не са представени никакви доказателства във връзка с документираните със спорните фактури доставки на услуги по извършване на СМР дейности; рекламни услуги, включително първични счетоводни документи; договори; анекси; приемо-предавателни протоколи за извършените СМР дейности и рекламни услуги; актове; сертификати; количествено-стойностна сметка, отразяваща стойността на материалите; място/обект на влагане на материалите; точно местоположение на извършените услуги; транспортни документи и обяснения за същността на извършените услуги; нито документи, удостоверяващи кои са конкретните обекти, в които са извършени СМР; какво точно е рекламирано; къде и как е и излъчена рекламата. Установено е в хода на ревизията, че от страна на „Бинел 2010“ ЕООД и „Данкомерс 2017“ ЕООД

спорните фактури са включени в дневниците им за продажби за съответните данъчни периоди. Ревизията е установила, че спорните фактури, издадени от дружествата-доставчици, с получател ревизираното лице не отразяват реални стопански операции, както и че самите фактури не удостоверяват действителността на отразеното в тях. В заключение от страна на приходната администрация е прието, че липсват безспорни и категорични доказателства, че ревизираното лице реално е получило документираните в посочените две фактури доставки на услуги, издадени от „Бинел 2010“ ЕООД и „Данкомерс 2017“ ЕООД.

В тази връзка на основание чл. 122 – чл. 124 от ДОПК при определяне на данъчната основа за облагане от страна на органите по приходите не са взети предвид разходите в размер на 7 515.67 лв., които според тях представляват неизвършени разходи. При определяне на данъчната основа са ползвани констатираните факти и обстоятелства от извършената насрещна проверка на дружествата-доставчици на ревизирувания субект, включително записите от дневниците за продажби на същите, които са отразили в дневника си за продажби извършените услуги на „Хидроизо“ ЕООД.

Въз основа на установените обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизираното дружество е определен размер на документираните разходи на обща стойност 30 141.91 лв. /37 658.58 лв. – 7 516.67 лв./. Поради, което на основание чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 вр. чл. 122, ал. 1, т. 4 вр. чл.122, ал. 3 от ДОПК е определена данъчна основа за 2018 г. в размер на 8 180.72 лв. /установени по време на ревизията приходи – 38 322.63 лв., установени при ревизията разходи – 30 141.91 лв./ и дължим корпоративен данък в размер на 818.07 лв.

3. За данъчен период от 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г.:

От страна на ревизираното лице е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г., с която са декларирани общо приходи в размер на 107 355.19 лв. /в това число приходи от нетни продажби 107 355.19 лв./ и общо разходи в размер на 105 484.38 лв. В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, относно установяването на фактически реализираните приходи и разходи за отчетния период. С Протокол КД73 № 1669395/07.03.2022 г. е документирана извършена на ревизираното лице проверка на първични счетоводни документи и регистри. От страна на упълномощено на ревизираното дружество лице на ревизиращите органи са представени: оригинали на търговска документация, част от договори за строителство, оригинали на фактури, относими към периода на ревизията 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. От страна на ревизирувания субект не са представени – счетоводни регистри; главни книги; месечни оборотни ведомости; синтетични и аналитични записвания по счетоводните сметки; не са проследени движенията на паричните средства в брой, движенията на стоковите потоци; счетоводни записвания, отразяващи разходите в т.ч балансова стойност на вложените стоки, формирането на данъчната основа по ЗКПО и др. Не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за всички стопански операции за периода от 01.01.2019 г. до

31.12.2019 г.

Относно приходите: От страна на ревизираното лице не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. Във връзка с установеното и изложените мотиви в Раздел „Процесуални действия“, т. 2 „Задължения на ревизираното лице по особен ред“, стр.2-15 от РД, включително от извършения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизирания субект, от страна на приходната администрация е потвърден размерът на декларираните приходи от ревизираното лице на обща стойност 107 335.19 лв. /стр.22-28 от РД/.

Относно разходите: От страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, главни книги, счетоводни записвания, отразяващи разходите за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. В хода на ревизията от негова страна са представени и прегледани от страна на ревизиращия екип първични, вторични и други документи, представляващи закупени придобити и вложени материали, доставки на услуги и други такива разходи, свързани с дейността. В хода на ревизията от негова страна са представени и прегледани от страна на ревизиращия екип първични, вторични и други документи, представляващи закупени придобити и вложени материали, доставки на услуги и други такива разходи, свързани с дейността. От страна на ревизираното лице са представени издадените от „Лилкомерс“ ЕООД; „Ивтрейд 77“ ЕООД и „Ник Трейд 2019“ ЕООД с предмет на доставка – „извършено СМР“ и от „Данкомерс 2017“ ЕООД, фактури с предмет: „Онлайн реклама и продуктово позициониране“ и „Консултантски услуги“, ведно с издадени фискални касови бонове за разплащане. Както се посочи в частта по ЗДДС, по отношение на тези фактури не са представени договори; анекси; приемо-предавателни протоколи за извършените СМР дейности; актове; сертификати; количествено-стойностна сметка, отразяваща стойността на материалите; място/обект на влагане на материалите; точно местоположение на извършените услуги; транспортни документи и обяснения за същността на извършените услуги; нито документи, удостоверяващи кои са конкретните обекти, в които са извършени СМР; не са представени доказателства в какво точно се е изразявала рекламата; къде е излъчена същата, търговска кореспонденция; в какво са се изразявали консултантските услуги. От страна на дружествата-доставчици във връзка с извършените им насрещни проверки в хода на ревизията, подробно описана в частта по ЗДДС /т.3, т.4, т.7/, не са представени никакви доказателства във връзка с документираните със спорните фактури доставки на услуги по извършване на СМР дейности; рекламни услуги, включително първични счетоводни документи; договори; анекси; приемо-предавателни протоколи за извършените СМР дейности и рекламни услуги; актове; сертификати; количествено-стойностна сметка, отразяваща стойността на материалите; място/обект на влагане на материалите; точно местоположение на извършените услуги; транспортни документи и обяснения за същността на извършените услуги; нито документи, удостоверяващи кои са конкретните обекти, в които са извършени СМР; какво точно е рекламирано; къде и как е и излъчена рекламата; в какво са се

изразявали консултантските услуги. Установено е в хода на ревизията, че от страна на „Лилкомерс“ ЕООД; „Ивтрейд 77“ ЕООД и „Ник Трейд 2019“ ЕООД, спорните фактури са включени в дневниците им за продажби за съответните данъчни периоди. Ревизията е установила, че спорните фактури, издадени от дружествата-доставчици, с получател ревизираното лице не отразяват реални стопански операции, както и че самите фактури не удостоверяват действителността на отразеното в тях. В заключение от страна на приходната администрация е прието, че липсват безспорни и категорични доказателства, че ревизираното лице реално е получило документираните в посочените две фактури доставки на услуги, издадени от „Лилкомерс“ ЕООД; „Ивтрейд 77“ ЕООД и „Ник Трейд 2019“ ЕООД.

В тази връзка на основание чл. 122 – чл. 124 от ДОПК при определяне на данъчната основа за облагане от страна на органите по приходите не са взети предвид разходите в размер на 54 200.00 лв., които според тях представляват неизвършени разходи. При определяне на данъчната основа са ползвани констатираните факти и обстоятелства от извършената насрещна проверка на дружествата-доставчици на ревизирувания субект, включително записите от дневниците за продажби на същите, които са отразили в дневника си за продажби извършените услуги на „Хидроизо“ ЕООД.

Разходите за 2019 г. са определени въз основа на подадените от ревизираното лице СД по ЗДДС, в които са декларирани ДО в общ размер на 98 388.11 лв. за получените доставки, върху които от страна на дружеството е упражнило правото си на данъчен кредит.

Въз основа на установените обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизираното дружество е определен размер на документираните разходи на обща стойност 44 188.11 лв. /98 388.11 лв. – 54 200.00 лв./. Поради, което на основание чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 вр. чл. 122, ал. 1, т. 4 вр. чл.122, ал. 3 от ДОПК е определена данъчна основа за 2019 г. в размер на 63 167.08 лв. /установени по време на ревизията приходи – 107 355.19 лв., установени при ревизията разходи – 44 188.11 лв./ и дължим корпоративен данък в размер на 6 316.71 лв.

3. За данъчен период от 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г.:

От страна на ревизираното лице не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г., като от негова страна са декларирани покупки и продажби в дневниците и СД по ЗДДС за 2020 г. В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, относно установяването на фактически реализираните приходи и разходи за отчетния период. С Протокол КД73 № 1669395/07.03.2022 г. е документирана извършена на ревизираното лице проверка на първични счетоводни документи и регистри. От страна на упълномощено на ревизираното дружество лице на ревизиращите органи са представени: оригинали на търговска документация, част от договори за строителство, оригинали на фактури, относими към периода на ревизията 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. От страна на ревизирувания субект не са представени – счетоводни регистри; главни книги; месечни оборотни ведомости; синтетични и аналитични

записвания по счетоводните сметки; не са проследени движенията на паричните средства в брой, движенията на стоковите потоци; счетоводни записвания, отразяващи разходите в т.ч балансова стойност на вложените стоки, формирането на данъчната основа по ЗКПО и др. Не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за всички стопански операции за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г.

Относно приходите: От страна на ревизираното лице не е представена оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., както и хронологичен опис на счетоводните записвания за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. Във връзка с установеното и изложените мотиви в Раздел „Процесуални действия“, т. 2 „Задължения на ревизираното лице по особен ред“, стр.2-15 от РД, включително от извършения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизирания субект, от страна на приходната администрация е потвърден размерът на декларираните приходи от ревизираното лице на обща стойност 68 927.80 лв. /стр.28-31 от РД/.

Относно разходите: От страна на ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, главни книги, счетоводни записвания, отразяващи разходите за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. В хода на ревизията от негова страна са представени и прегледани от страна на ревизиращия екип първични, вторични и други документи, представляващи закупени придобити и вложени материали, доставки на услуги и други такива разходи, свързани с дейността. В хода на ревизията от негова страна са представени и прегледани от страна на ревизиращия екип първични, вторични и други документи, представляващи закупени придобити и вложени материали, доставки на услуги и други такива разходи, свързани с дейността. От страна на ревизираното лице са представени издадените от „Мевра“ ЕООД фактури с предмет на доставка – „СМР“, ведно с издадени фискални касови бонове за разплащане, както с договори за СМР, приемо-предавателни протоколи, с липсващи идентификационни данни за лицата предали/приели извършените дейности, респективно място на обекта, където са извършени дейностите, подробно описани в частта по ЗДДС /т.5/. От страна на дружеството-доставчик във връзка с извършената му насрещна проверка в хода на ревизията, подробно описана в частта по ЗДДС /т.5/, не са представени никакви доказателства във връзка с документираните със спорните фактури доставки на услуги по извършване на СМР дейности; включително първични счетоводни документи; договори; анекси; приемо-предавателни протоколи за извършените СМР дейности; актове; сертификати; количествено-стойностна сметка, отразяваща стойността на материалите; място/обект на влагане на материалите; точно местоположение на извършените услуги; транспортни документи и обяснения за същността на извършените услуги; нито документи, удостоверяващи кои са конкретните обекти, в които са извършени СМР. Установено е в хода на ревизията, че от страна на „Мевра“ ЕООД, спорните фактури са включени в дневника му за продажби за съответните данъчни периоди. Ревизията е установила, че спорните фактури, издадени от дружеството-доставчик, с получател

ревизираното лице не отразяват реални стопански операции, както и че самите фактури не удостоверяват действителността на отразеното в тях. В заключение от страна на приходната администрация е прието, че липсват безспорни и категорични доказателства, че ревизираното лице реално е получило документираните в посочените четири фактури доставки на услуги, издадени от „Мевра“ ЕООД.

В тази връзка на основание чл. 122 – чл. 124 от ДОПК при определяне на данъчната основа за облагане от страна на органите по приходите не са взети предвид разходите в размер на 10 830.00 лв., които според тях представляват неизвършени разходи. При определяне на данъчната основа са ползвани констатираните факти и обстоятелства от извършената насрещна проверка на дружеството-доставчик на ревизирания субект, включително записите от дневниците за продажби на същото, които е отразило в дневника си за продажби извършените услуги на „Хидроизо“ ЕООД.

Разходите са 2020 г. са определени въз основа на подадените от ревизираното лице СД по ЗДДС, в които са декларирани ДО в общ размер на 65 789.56 лв. за получените доставки, върху които от страна на дружеството е упражнило правото си на данъчен кредит.

Въз основа на установените обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизираното дружество е определен размер на документираните разходи на обща стойност 54 959.56 лв. /65 789.56 лв. – 10 830.00 лв./. Поради, което на основание чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 вр. чл. 122, ал. 1, т. 4 вр. чл.122, ал. 3 от ДОПК е определена данъчна основа за 2020 г. в размер на 13 968.24 лв. /установени по време на ревизията приходи – 68 927.80 лв., установени при ревизията разходи – 54 959.56 лв./ и дължим корпоративен данък в размер на 1 396.82 лв.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещото лице Ц. Й. В..

В заключението си, вещото лице е установило, че ревизираното дружество няма редовно водено счетоводство за процесния период до 01.01.2021 г. Не са съставяни счетоводни регистри по хронологично и аналитично осчетоводяване, не са предоставени оборотни ведомости и главна книга, от които да е видно води ли се материална книга, има ли количества заведени материали и вложени в обектите такива, инвентарна книга и др. Ежемесечно от страна на ревизираното лице са подавани справки декларации по ЗДДС и Дневник за покупките, както и ГДД по чл. 92 от ЗКПО, което е констатирано в РА № Р-22221921006503-091-001/21.06.2022 г. Преписката съдържа копия на част от първични счетоводни документи и фискални бонове, няма касови книги и дневни финансови отчети от касовите апарати. Относно сключените договори с доставчиците, вещото лице счита, че анализът на клаузите е чисто правен въпрос, като отбелязва, че процесите и възложените работи са отбелязани по цени и изработка на квадратен метър и обща сума. Установява, че липсва подписан протокол Акт обр. 19 към всеки договор, в който надлежни да бъде описан вид и количество вложен материал, труд и обща стойност на сделката. Няма представени протоколи за транспорт и доставка на материалите на обекта или склад на фирмата.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. Ц. И. И. – А..

Съдът ще коментира двете експертни заключения при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, дори и да не са наведени доводи за неговата нищожност. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира, че оспореният ревизионен акт не е нищожен, съображенията за това са следните:

На първо място РА № Р-22221021005815-091-001/02.06.2022 г. е издаден като електронен документ, подписан с професионални К. на неговите издатели и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона форма. Мотивиран е с констатациите, изложени в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е негова неразделна част. Съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочени вид, основание и размер на установените задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Същият, обаче е издаден от некомпетентен административен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК, „актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция“. На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс по отношение на физически лица е ТД на НАП, където е постоянният адрес на физическите лица. Седалището и адреса на управление на „Хидроизо“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е в [населено място], Район „Л.“, [улица]. В случая са представени по делото следните заповеди - Заповед № РД-01-3287/08.11.2021 г. на Заместник-изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на Изпълнителен директор на НАП; Заповед № РД-01-787/08.11.2021 г. на И.Д. Директор на ТД на НАП [населено място] и Заповед № З-ЦУ-3365/19.11.2021 г. на Заместник – изпълнителен директор на НАП [населено място] /л.65-71,т.І/. В тази връзка, Съдът счита, че оспореният РА е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените

правила. Следователно и предвид Тълкувателно решение № 5/22.06.2015 г. на ОСС на ВАС, в настоящия случай не е налице нищожност на оспорения ревизионен акт, поради това, че в издадения ревизионен доклад, който е неразделна част от него, не е спазено изискването на чл. 117, ал. 2, т. 10 от ДОПК за полагане на подписи от всички органи по приходите, които са го съставили.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство Р-22221921006503-091-001/21.06.2022 г. спрямо „Хидроизо“ ЕООД. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Заповеди за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис.

Съгласно чл. 3 от Закон за електронния документ и електронни удостоверителни услуги/ заглавието е изменено-преди Закон за електронния документ и електронния подпис/Изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г./, Електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28.08.2014 г./, наричан по-нататък „Регламент /ЕС/ № 910/2014“./2/Доп. - ДВ, бр. 85 от 2017 г./ Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ съдържащ електронно изявление. В редакцията, действаща към момента на издаване на ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено/. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл. 13 от ЗЕДЕУУ /Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г./, Електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал. 1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай, ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение на

които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, те са връчени на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 1 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред със съответната разписка. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис, съгласно ал. 3 и ал. 4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, следователно е необходимо да е спазено изискването на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕУУ /Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г./, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл. 24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Автентичността на всеки един документ/частен свидетелстващ и официален свидетелстващ или диспозитивен/ може да бъде оспорена по реда на чл. 193 от ГПК и в този случай, Съдът е длъжен да провери дали този документ действително материализира изявление, направено от лицето /органа/, сочен като негов автор или не.

По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис. От друга страна, Съдът съобрази и това, че всички доставчици на удостоверителни услуги на територията на Република България в изпълнение на изискването на чл. 28 от ЗЕДЕУУ се поддържат публични регистри на издадените удостоверения за електронни подписи, публикувани на техните интернет-страници. Проверките в тях се осъществяват по име на автор на подписа, следователно не се изискват специални знания и умения, както и да се разполага с конкретния подписан електронно документ. Във всеки един от тези регистри, видът на подписа е указан с търговско наименование, но при преглед на предлаганите от същия доставчик удостоверителни услуги /публичнодостъпна информация/ се установява дали съответното търговско наименование е за квалифициран електронен подпис. Посочената информация се съдържа и в обявените политики за предоставяне на удостоверителни услуги от съответните доставчици, както и в Наръчник на потребителя, където е указан и конкретният цифров идентификатор за съответния доставчик, който се съдържа в удостоверението за квалифициран

електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията – И. К. А. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и В. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията и Ц. В. И., на длъжност Старши инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място], служители и органи по приходите в ТД на НАП – В. Т. са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА.

Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и не е нищожен. Следователно релевираните доводи за нищожност от жалбоподателя са неоснователни и недоказани.

Не са допуснати нарушения на изискванията за форма при издаването на актовете, като са спазени изискванията за съдържание съответно по чл. 113, ал. 1 от ДОПК за издадената ЗВР и ЗИЗВР, по чл. 117, ал. 2 от ДОПК за РД и по чл. 120, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за РА.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид на изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК и не са налице основания за нищожност на същия.

Правният спор се свежда до приложението на материалния закон.

I. В частта на установени задължения по ЗДДС:

Правният спор се свежда до това налице ли са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет услуги. Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

В закона няма легално определение на понятието „*неправомерно начислен данък*“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на

правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е „неправомерно“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчиците по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизирият данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

С оглед спецификата в предмета на спорните фактури същите следва да бъдат групирани така:

1. Фактури с предмет СМР дейности. Такива са фактурите, издадени от „Цара“ ЕООД, „Бинел 2010“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД, „Мевра“ ЕООД, „Вип Строй 2019“ ЕООД и „Минекс Трейд“ ЕООД:

Настоящият съдебен състав счита за правилни и законосъобразни изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставки от горепосочените дружества-доставчици.

За да откаже претендираното от жалбоподателя право на данъчен кредит по спорните фактури, органите по приходите са приели, че няма доказателства, които да установяват реална сделка по тях. В съдебното производство жалбоподателят също не доказа, че доставки по разглежданите фактури реално са извършени. При липсата на убедителни доказателства в този смисъл Съдът не приема за доказано извършването на доставките. Нито в ревизионното, нито в хода на съдебното производство са ангажирани убедителни доказателства в подкрепа истинността на конкретното фактическо твърдение относно реалността на процесните доставки.

Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото. По аргумент от

нормата на чл. 171, ал. 4 от АПК, тя е приложима когато Съдът е дал указание на страната, носеща тежестта на доказване (в случая – жалбоподателя), че е длъжна да докаже релевантния факт (действителното изпълнение на спорните доставки на стоки и услуги), които указания са му дадени с разпоредителното заседание.

Още с разпоредителното заседание от 16.12.2022 г., Съдът указа на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, включително реалното осъществяване на доставките, по които ревизията му е отказала правото на данъчен кредит, като може да ангажира всички допустими доказателства; като следва да установи както действителното извършване на спорните услуги, така и извършването им именно от лицата, сочени за доставчици и издали фактурите за това. С така указаната му тежест на доказване жалбоподателят не се справи.

При разпределение на доказателствената тежест между страните решаващо е обстоятелството каква правна последица страната претендира като настъпила. Относно фактите, обуславящи тази последица, съответната страна носи доказателствената тежест. Основно място тук има нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК, съгласно която всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Доказателствената тежест не означава задължение за представяне на доказателства. Принципът за дирене на обективната истина и служебното начало в процеса налагат, Съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, чиято е доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по спора, или са издирени служебно от съда. При това положение въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от задължението на Съда да реши делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт в обжалваната част или да отхвърли предявената жалба, независимо дали в съдебното производство страните са ангажирали доказателства. Изпълнението на това задължение от страна на Съда означава при отсъствие на доказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом не е осъществен юридическият факт, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление.

С оглед непредставянето от доставчиците на доказателства за извършване на услугите следва да не приеме, че такива доказателства не съществуват. С изключение на ревизиите при особени случаи по чл. 122, в ДОПК няма изрични норми за определяне на доказателствената тежест в процеса, поради което намират приложение общите правила на доказване, според едно от които всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизирият данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълно насрещно доказване, че доставките по фактурите са реално извършени, като в

тази връзка му е указана тежестта на доказване. Съдът намира, че такова доказване по делото не бе проведено.

За доказване на осъществяването на тези услуги, от което да се направи извод за настъпване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и следващата от него изискуемост на данъка като основание за правомерно начисляване на данъка във фактурите, е необходимо да се установи безспорно осъществяването на услугите, тоест възникването на резултата от тях в патримониума на получателя вследствие на дейности, осъществени от доставчика или от негово име и за негова сметка от трети лица. За целите на това доказване в хода на ревизионното производство от страна на ревизираното лице са представени копия на спорните фактури, с приложени към тях издадени касови бонове; договори за СМР дейности; приемо-предавателни протоколи с бланкетно съдържание, в които липсват данни за лицата, осъществили приемо-предаването на процесните услуги; количествено-стойностни сметки за вложените материали; доказателства за материална и кадрова обезпеченост на дружествата-доставчици; доказателства за транспорт на вложените материали, за чия сметка е бил същият; както и местоположение и обект, където са осъществени дейностите /за част от посочените по-горе дружества-доставчици и подробно описани във фактичката част на настоящето съдебно решение – част ЗДДС/.

Следва да се има предвид, че представените договори и протоколи по своята същност представляват частни писмени свидетелстващи документи, без достоверна дата и без доказателства за тяхната автентичност. Същите са представени от страната, която цели благоприятни за себе си изводи от представянето им, поради което не могат при отсъствието на други доказателства, съвместно с които да бъдат преценени, да се приемат за безспорно доказващи настъпването на посочените в тях обстоятелства.

Твърденията, че по сключените договори за СМР дейности, изпълнители са именно издателите на процесните фактури „Цара“ ЕООД, „Бинел 2010“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД, „Мевра“ ЕООД, „Вип Строй 2019“ ЕООД и „Минекс Трейд“ ЕООД, не са доказани по безспорен начин. Установено е, че самите изпълнители не разполагат с материален, технически и трудов ресурс. Повечето дружества не са открити на посочените от тях адреси, не е предоставен достъп до техните счетоводства с цел установяване осчетоводяването на процесните доставки на услуги. В тази връзка констатациите от ревизионното производство за тези дружества са за липса на собствени активи и ресурси за осъществяване на фактурираните от тях доставки. Независимо, че „Вип Строй 2019“ ЕООД и „Минекс Трейд“ ЕООД са открити на посочените от тях адреси, и че от тяхна страна са представени доказателства, то Съдът при съвкупната преценка на доказателствата по делото, включително и допуснатите и приети по делото СИЕ и СТЕ, счита, че не се доказва реалност на процесните доставки на СМР услуги.

Това, че от страна на дружествата-доставчици в дневниците им за продажби са декларирани спорните доставки спрямо ревизираното лице също не доказва по безспорен начин извършване на услугите. Не е установено дали доставчиците са отчетели приходи по издадените процесни фактури, поради невъзможност за достъп до техните счетоводства. Жалбоподателят не е

представил собствените си счетоводни регистри, от които да се установи осчетоводени ли са процесните фактури. Вещото лице по допуснатата и приета по делото СИЕ установява нередовно водено счетоводство от страна на жалбоподателя. От негова страна не са съставяни счетоводни регистри по хронологично и аналитично осчетоводяване, не са предоставени оборотни ведомости и главна книга, от които да е видно води ли се материална книга, има ли количества заведени материали и вложени в обектите такива, инвентарна книга и др.

В тази връзка следва да се има предвид, че когато се касае за доставка на услуга, следва да бъде удостоверен резултатът от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Законната дефиниция изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит за платения във връзка с доставката ДДС. Когато бъде удостоверено получаване на предмета на доставката и наличието на основание между доставчик и получател, то следва да се приеме, че положителният факт на доставката е установен. Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

В Решение № 15435 от 23.11.2011 г. на ВАС по административно дело № 2420/2011 г., постановено по казус за непризнато право на приспадане на ДДС по чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС, поради липса на реално извършени доставки на услуги, са изложени съображения, че реалното им извършване се установява с удостоверяване на надеждно доказани и отчетени разходи за тяхното извършване от страна на доставчика. Този извод се налага от анализ разпоредбата на чл. 12, ап. 1 от ППЗДДС, съгласно която услугата се счита за извършена на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. Тези изводи са напълно приложими и към настоящия случай. Приходът по смисъла на ЗСч и приложимия счетоводен стандарт /СС11, приложим относно СМР/ се признава, когато разходите, направени по сделката, както и разходите за завършване на услугата могат надеждно да бъдат измерени. Така текстът на

т. 6.1 предписва, когато резултатът от един договор за СМР може да бъде надеждно предвиден, приходите и разходите, свързани с него, следва да бъдат признати за приходи и разходи чрез съпоставяне на етапа на изпълнение на договорната дейност спрямо датата на съставяне на финансовия отчет. Доставчиците не са предоставили реално процесните услуги, тъй като не се установи да са отчели разходи за извършване на услугата. Нещо повече: по делото не се установи и реципрочното отчитане на приходи при доставчиците по спорните фактури, поради тяхното неоткриване и невъзможност за достъп до техните счетоводства.

За доказване на плащанията по процесните фактури, в хода на ревизията от дружеството-жалбоподател са представени издадени фискални касови бонове към спорните фактури. Съгласно Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., плащанията в брой се удостоверяват с фискални бонове, издадени от регистрирани в системата на НАП фискални устройства, а плащанията, извършени по банков път чрез съответните платежни нареждания. А, според разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано или нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Независимо от това, преценени в съвкупност с останалите доказателства по делото, СИЕ и СТЕ, издадените фискални касови бонове, като съпътстващи процесните фактури документи, не удостоверяват реалността на спорните доставки на услуги. При това положение, установеното разплащане по фактурите е изолирано доказателство и само по себе си не обосновава реалността на разглежданите доставки на услуги.

По отношение на приложените в преписката договори, анекси към тях и приемо-предавателни протоколи, както и издадените въз основа на тях фактури следва да се има предвид, че в тях не е посочен конкретният обект, в който ще се бъдат извършени договорените СМР дейности, не са представени оферти, както и други доказателства, които да съдържат данни, удостоверяващи действителността на извършените услуги. Протоколите за приемане на изпълнението също са непълни и неоформени, съгласно изискванията за приемане на СМР. Липсват и не са представени съответните протоколи Акт образец 19, както е установило и вещото лице по приетата по делото СИЕ.

Представените договори с изпълнителите са индичия за облигационна връзка между страните, но не се установява основанието за размяната на насрещните престации по тях, а протоколите за СМР и процесните фактури не следва да се кредитират по изложените по-горе съображения. Същите са с бланкетно съдържание – възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши определена работа, без представена оферта с посочен номер и дата, и за кой конкретен обект се отнася. Като доказателства за реалността на доставката от жалбоподателя не са представени, а е имал възможност и е следвало да представи проектна документация, строителни книжа, количествено-стойностни сметки и др. документи, от които след

съпоставяването им да е видно, че доказват реалността на доставката на съответните услуги. Категорично не е доказано, че доставчиците са разполагали със съответния технически и кадрови ресурс. Липсата на доставка е основание да се откаже право на данъчен кредит поради нарушение на основните принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Вярно е, че съгласно СТЕ се установява, че договорените СМР дейности в обекти в [населено място], [населено място] и [населено място] се установява, че на описаните места е установена положена хидроизолация. Но, независимо от това, не може да се приеме, че действително дружествата-доставчици са извършили процесните СМР дейности. СТЕ доказва положена хидроизолация, но предвид установеното със СИЕ, и преценена с останалите доказателства по делото, безспорно не може да се приеме, че е налице реалност на процесните доставки.

По описаните фактури не следва да бъде признато право на данъчен кредит, тъй като те не отразяват действително извършени сделки. За оформяне на сделките са били използвани първични счетоводни документи с невярно съдържание – фиктивни фактури, в които лъжливо е документирано, че доставките са получени и е платен дължимия ДДС. Установената разлика в идентичността на фактурите, представени в отговор на ИПДПОЗЛ и установените оригинали, означава, че е извършено нарушение на „целостта на съдържанието“. Според § 1, т. 66 от ДР на ЗДДС, под цялост на съдържанието се разбира, че съдържанието на фактурата и известието към нея не е променено. В настоящата ситуация се установява именно това – съставени фиктивни фактури, с нарушено съдържание на същите. По отношение на доставчиците са установени идентични обстоятелства, които правилно са възприети от органите по приходите като указание, че с действията си по съставяне и използване на документи /договори, приемо-предавателни протоколи, фактури и фискални касови бонове/, които не отразяват реални стопански операции, ревизираното лице участва в данъчни измами и злоупотреби, което пречатства признаване правото на приспадане на данъчен кредит. Същите са антидатирани и са съставени за целите на данъчната ревизия, ведно с придружаващите ги за страната частни документи – договори, приемо-предавателни протоколи.

Обосновано от административния орган са съобразени общите за всички доставчици обстоятелства като типови договори с общи клаузи, неконкретизиращи вид и начин на изпълнение на услугата, същественото различие с оригиналите на съответните документи, съдържащи се в счетоводството на ревизираното лице, липсата на реални доказателства за изпълнението на тези услуги и за пречиране на резултата от извършените дейности в полза на получателя.

Съобразно практиката на СЕС, не е възможно приспадането на данък, който е дължим, единствено поради вписване във фактурата, тъй като упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци - Решение от 13 декември 1989 г. по дело C-342/87, Решение от 19 септември 2000 г. по дело C-454/98, решение по дело C-152/02 на С. и т.49 от решението

по дело С-285/09 на СЕС, т. 44 от решение по съединени дела № С-80/11 и С-142/11. Следователно наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване право на данъчен кредит, както съобразно цитираните норми на съюзното право и практиката на СЕС, така и съобразно националното законодателство. За да се установи, че на основание доставката на стоки/ услуги е налице право на приспадане, е необходимо да се провери, дали доставките са реално осъществени и дали са използвани от лицето за извършването на облагаеми доставки /т.31 от решение на СЕС по дело С-285/11/. Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка /т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-324/11/.

Нееднократно в свои решения ВАС е имал повод да застъпи схващането, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това е причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. Докато при сделката в гражданскоправния й аспект е необходимо съгласие между страните за пораждаване на договорения резултат, при доставката по смисъла, вложен от законодателя - чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - извършването на услугата. Това означава, че наличието само на договор, респ. на фактура, не може да породи правомерно упражняване право на данъчен кредит за получателя по доставките, ако той не установи, че издадените му фактури обективират реално осъществени доставки на услуги. За доказване на реалното изпълнение на доставките на услуги, задължение е на получателя, за да може да упражни правомерно правото на приспадане на ДДС като данъчен кредит да притежава доказателства за изпълнение на доставките. Този, който черпи права от доставката, а в случая това е получателят на стоките и услугите, следва да докаже наличието на всички положителни предпоставки на закона за да извърши законосъобразно приспадане на ДДС.

Издаването на фактура не е достатъчно основание да се приеме, че е осъществена доставка. Фактурата сама по себе си не е данъчно събитие, а частен документ, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, а именно формиране на данъчен кредит. Поради това, именно той носи и тежестта да докаже правопораждащия факт – извършването на доставка. Разглежданите фактури са оспорени от ответника в потвърждаващото му решение, като това оспорване се съдържа имплицитно в решението с отказа на решаващия орган да зачете убеждаващото въздействие на фактурите. Неговото твърдение, че документите са с невярно съдържание, де факто е оспорване на същия като документ.

Твърдението на органа по приходите за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание, което може да възпрепятства правилното събиране на данъка и следователно да застраши доброто функциониране на общата система на ДДС. Правото на Съюза не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание

за част от данъчна измама и в този случай да не допускат освобождаване – Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010 г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Следователно Съдът съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери дали е измама или злоупотреба при издаването им. Аналогично и в решението по дело C-454/98/т.62/ е прието, че общностното право не изключва възможността държавите-членки да считат съставянето на фиктивни фактури, посочващи неправомерно ДДС като опит за данъчна измама и да прилагат в тези случаи глобите или санкциите, специално предвидени в националните им законодателства. Упражняването на данъчен кредит с фактура, по която не е осъществена реална доставка от лицето, издало фактурата, предполага, че получателят е знаел, че упражнява неправомерно данъчен кредит.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставката на услугата именно от посочения в договора доставчик и издател на фактурата, по която се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на С. по дело C-152/02 и решение на СЕС по дело C-324/11.

Следователно РА в тази част е правилен и законосъобразен.

2. Фактури с предмет Рекламни и Консултантски услуги: „Данкомерс 2017“ ЕООД, „Лилкомерс“ ЕООД, „Ивтрейд“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД.

Настоящият съдебен състав счита за правилни и законосъобразни изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставки от горепосочените дружества-доставчици.

От представените по делото доказателства, включително и от приетата по делото СИЕ се установява, че процесните доставки, извършени от „Данкомерс 2017“ ЕООД, „Лилкомерс“ ЕООД, „Ивтрейд“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД са свързани с рекламни и консултантски услуги. От страна на ревизираното лице нито в хода на съдебното производство, нито в хода на ревизията са представени други писмени доказателства, удостоверяващи извършването на съответните услуги, а именно: договори за рекламна дейност; приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи приемо-предаването на резултата от извършените доставки; предмет на рекламата, количествено-стойностни сметки, с посочени единична и крайна цена, съответно уговорен брой показвания на рекламите. Не без значение е и обстоятелството, че от страна на дружествата-доставчици не се представиха доказателства, удостоверяващи изпълнението на посочения предмет в издадените фактури. Не се представиха данни за това как е предоставена информацията за документираните със спорните фактури рекламни услуги. Липсват представени оферти и други документи, удостоверяващи стойността

на една импресия или други доказателства, удостоверяващи реалното изпълнение на извършените услуги.

Аналогични са изводите на Съда и по отношение на документираните със спорните фактури доставки на консултантски услуги – не са представени договори за консултантски услуги; търговска кореспонденция между дружествата-доставчици и ревизираното лице; приемо-предавателни протоколи във връзка с приемо-предаване на резултатите от процесните услуги; в какво точно са се изразявали процесните консултантски услуги; липсва представена разработена методика за осъществяване на услугите. В описанието на услугите не се съдържа релевантната информация, необходима за индивидуализирането на престацията /трябва да е посочен вида на услугата/. Непълнотата на фактурите възпрепятства установяване съответствието на действително извършени сделки, възможността за доказване реалността на доставките, респективно установяване настъпването на данъчното събитие, и е самостоятелно основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит по тези фактури.

Единствено от страна на ревизираното дружество са представени копия на издадените фактури, придружени с издадени фискални касови бонове, които обаче не са достатъчни за удостоверяване реалността на процесните доставки. Безспорно е от СИЕ, че вещото лице установява нередовно водено счетоводство на ревизираното лице. Липсват и не са представени основни първични счетоводни документи, от които да се установи дали е редовно водено счетоводството.

В тази връзка аналогични са изводите на Съда, изложени в т. 1 от мотивната част във връзка с доказване реалността на спорните доставки на услуги. Следователно РА и в тази част се явява правилен и законосъобразен.

Твърдението на органа по приходите за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание, което може да възпрепятства правилното събиране на данъка и следователно да застраши доброто функциониране на общата система на ДДС. Правото на Съюза не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама и в този случай да не допускат освобождаване – Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010 г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Следователно Съдът съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери дали е измама или злоупотреба при издаването им.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти /индиции/, които се основават на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК, ВКС. В хода на съдебното производство изцяло в доказателствената тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл. 154, ал. 1 от ГПК, така и в практиката на СЕС – т. 37 от Решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело №

C-78/12 „E.-K“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това, включително и наличието на реална доставка като материалноправна предпоставка за възникване правото на данъчен кредит. Цитирането на откъси от практиката на СЕС, често пъти при различни установявания /както в процесния случай, всички цитирани в жалбата решения на СЕС, касаят реално извършени доставки на стоки и/или услуги, докато в случая се поддържа липса на такива доставки от конкретните доставчици/ не може да обоснове реалност на доставките, поради неизпълнение на задълженията на приходните органи в областта на доказването. Следва да се отбележи, че именно националният съд въз основа на националните правила за доказването в съответствие в принципа на процесуална автономия извършва обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора, за да отговори на спорния материалноправен въпрос относно законосъобразното упражняване на правото на ДК /т. 32 от решение на СЕС от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 и т. 37 и т. 43 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 „E.-K“/. Фактическите установявания са специфични за всеки един от случаите, зависят от процесуалната активност на страните в хода на производството въз основа на националните правила за доказването и в съдебната фаза са предмет на решаващата дейност на съда – установени ли са /доказани ли са/ съответните обективни данни, въз основа на които да се направи извод, че е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещ като собственик (налице е реална доставка на стоки) или реално изпълнение услуги със съответен обективиран резултат.

Горните изводи не се променят в никаква степен от цитираното Решение на СЕС по съединени дела C-80/11 и C-142/11, като в процесния случай не може да намери приложение разрешението, дадено в това решение на Съда. Каза се вече, че по делото липсват доказателства за наличността на предмета на доставките в патримониума на ревизираното лице, евентуално за разпореждането с този предмет, като предмет на последващи облагаеми доставки. Именно безспорното наличие на предмета на доставката различава настоящия случай от тези по главните производства по съединени дела C-80/2011 и C-142/2011 на СЕС, при които този предмет е налице. Поради това постановеното там Решение от 21.06.2011 г. не може да служи за прецедент при решаването на настоящия случай в твърдения от жалбоподателя смисъл. Само фактурата не е достатъчна, за да се направи извод, че жалбоподателят е положил дължимата грижа и е взел всички разумни мерки, за да избегне участието си в данъчна измама.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставката на услугата именно от посочения в договора доставчик и издател на фактурата, по която се претендира данъчния кредит. В този

смисъл е и решението на С. по дело С-152/02 и решение на СЕС по дело С-324/11.

Съобразно разпределението на тежестта на доказване по чл. 154 от ГПК, всяка страна следва да докаже фактите, на които основава своите твърдения и връзките между тях, указана на жалбоподателя, съответства и на установеното разпределение на тежестта на доказване за целите на прилагането на ДДС в практиката на СЕС - например в Решението от 29 март 2012 г. по дело С-414/10, т.32: Лицето, което иска приспадането на ДДС трябва да докаже, че са изпълнени условията за това, а данъчната администрация – ако установи, че правото на приспадане е било упражнено с цел измама, има право да поиска с обратно действие плащането на приспадателните суми. Националният съд следва да откаже прилагане правото на приспадане, ако въз основа на обективни данни от преписката се установи, че правото е упражнено по измамен начин.

Макар да не се твърди и да не се установява длъжностно лице на дружеството-жалбоподател да е знаело или да е трябвало да знае за измама, Съдът счита, че в този случай е необходимо да се изследва въпроса дали ревизираното лице е направило всичко, за да избегне участието си в измама. За да упражни правото си на приспадане, жалбоподателят следва да е добросъвестен, да е положил дължимата грижа по всяка от процесните доставки - грижата на добрия търговец, т.е. да е взел всички разумни мерки, за да се избегне участието в данъчна измама, което е изискване за положителни действия.

С Решение от 06.09.2012 г. на Съда на ЕС по дело С-273/11, е постановено, че се допуска на продавача да се откаже ползването от правото на освобождаване от начисляването на ДДС при вътреобщностни доставки, при условие, че бъде установено, с оглед на обективни фактори, че той не е изпълнил полагащите му се задължения в областта на доказването, или че е знаел или е трябвало да знае, че осъществената от него операция е била част от извършена от приобретателя измама, и че не е взел всички зависещи от него разумни мерки за избягване на собственото си участие в тази измама.

Жалбоподателят не е взел каквито и да са зависещи от него мерки, предметът на фактурите да има връзка с действително осъществени насрещни престации. На основание изложеното следва, че жалбоподателят не доказва добросъвестността си по повод на издаването на процесните фактури - тъй като не е изпълнил задълженията си да докаже, че действително е получил доставки на услуги по спорните фактури, че е положил всички разумни усилия за да избегне въвличането си в данъчна измама, и поради това не следва да му бъде признато правото на приспадане по данъка. От анализа на събраните документи в хода на ревизията и тяхната преценка в съвкупност, Съдът следва да приеме, че задълженото лице и разглежданите доставчици не участват реално в стопанския оборот, тъй като самите фактури се издават без основание, т.е. без да са реализирани реални доставки на услуги. Субективният елемент на злоупотребата с право, както се посочи по-горе при правните съображения на Съда, е свързан с преследваната цел - необходимо е основната цел да бъде ползването на предимство, предоставяно от правото на Съюза. Следва да се вземат предвид всички

фактически, правни и икономически отношения между страните (жалбоподателя и доставчиците му), конкретни прикрити или последващи обратни съглашения, преследваната цел или наличие на скрита цел. В случая безспорно преследваната цел е получаване и доказване на данъчно предимство - приспадане на ДДС по процесните фактури.

Като страна по доставка, която е действително изпълнена, следва да са му известни всички елементи, свързани с изпълнението, особено правото на жалбоподателя да осъществява контрол върху изпълнението. Поради това би следвало да са му известни и физическите/юридическите лица, доставили услугите. Следователно, според трите критерия по делото М. С., цитирано по-горе, и тъй като жалбоподателят е недобросъвестен и не изпълни задълженията си по тежестта на доказване по делото, то правото на приспадане на данъка следва да бъде отказано по процесните фактури.

II. В частта по ЗКПО:

Съдът намира за правилни и законосъобразни констатациите на органите по приходите в частта по ЗДДС и в тази връзка следва да се потвърдят констатациите по ЗКПО. Тук следва да се има предвид, че ревизията в частта по ЗКПО е продължила по особения ред по чл. 122 от ДОПК, поради наличие на установени обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1,2,3,4,8,9,10,11,15 и 16 от ДОПК, относими към ревизираното дружество. В случая от страна на дружеството-жалбоподател не се представиха доказателства, които да оборят изводите на органите по приходите. Органът по приходите е уведомил изрично ревизирания данъчен субект, че ревизията в частта по ЗКПО ще бъде извършена по реда на чл. 122 от ДОПК и основата за облагане ще бъде определена по този ред. Нормата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК изисква, когато данъчният орган установи, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, той да уведоми данъчния субект, че ще определи данъчната основа по реда на чл. 122 и следващите, и да му определи срок за представяне на документи и за вземане на становище, който не може да бъде по-кратък от 14 дни. Тази процесуална норма е гаранция за правото на защита на данъчния субект, който от самото начало на данъчния процес следва да бъде наясно за начина на определяне на данъчната основа, за да може да вземе становище и да представи доказателства. Нещо повече дори, органите по приходите са положили максимални усилия за да връчат първата ЗВР, като са използвали всички допустими способи за връчване, визирани в ДОПК /по аргумент от разпоредбата на чл. 33 от ДОПК/.

При издаване на РА са спазени материално-правните разпоредби по ЗКПО. Правилно е определена и основата за облагане. Безспорно разходите по спорните фактури, зад които не стоят реални доставки на услуги, са документално необосновани. Това са фактурите издадени от Цара“ ЕООД, „Бинел 2010“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД, „Мевра“ ЕООД, „Данкомерс 2017“ ЕООД, „Лилкомерс“ ЕООД и „Ивтрейд“ ЕООД. Следва да се приеме, че поставеният за разглеждане случай попада и в хипотезата на чл. 122 от ДОПК. Безспорно ревизираното дружество в случая не разполага с фактури, отразяващи реално извършени стопански операции, в тази връзка правилни и законосъобразни са изводите на приходната администрация, че в дружеството-жалбоподател са извършени неверни счетоводни записвания

/удостоверено в случая и със СИЕ по делото/ и в резултат на това са били завишени отчетените разходи за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. по процесните фактури, издадени от Цара“ ЕООД, „Бинел 2010“ ЕООД, „Ник Трейд 2019“ ЕООД, „Мевра“ ЕООД, „Данкомерс 2017“ ЕООД, „Лилкомерс“ ЕООД и „Ивтрейд“ ЕООД, по които както се установи липсва обосноваване на извършените стопански операции. Предвид липсата на реалност на процесните доставки от посочените по-горе дружества-доставчици, следва извод, че не са налице реални търговски отношения, в резултат, на което са отчетени суми, водещи до неправомерно намаляване на финансовия резултат, респективно до намаляване на дължимия корпоративен данък. Съдът намира, че спорните доставки на услуги, извършени от горепосочените дружества са извършени с цел заобикаляне на данъчното облагане, поради което правилно със стойността на същите от страна на органите по приходите е извършено увеличение на финансовия резултат на дружеството-жалбоподател за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. и правилно данъчната основа е определена по реда на чл. 122 – 124 от ДОПК при спазване на изискванията на нормата на чл. 122, ал. 3 от ДОПК.

Следователно РА следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен и в частта по ЗКПО. Тъй като се потвърждават задълженията за корпоративен данък, следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главните задължения.

С оглед изхода на спора искането на ответника за присъждане на разноски е основателно и следва да се уважи. Общият материален интерес съгласно ревизионния акт и потвърдителното решение на „За“ Директор на Дирекция ОДОП-ЦУ на НАП възлиза на 42 990.99 лв., от които главница в общ размер на 34 744.90 лв. /главница ДДС в размер на 24 921.13 лв. и главница по ЗКПО в размер на 9 823.77 лв./ и законна лихва за забава в общ размер на 8 246.09 лв. /лихва за дължимото ДДС в размер на 5 979.48 лв. и лихва върху дължимия корпоративен данък в размер на 2 266.61 лв./. От страна на ответника се претендира изрично присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 122.07 лв., изчислено върху материалния интерес само по ЗДДС /главница и лихва в общ размер на 30 900.97 лв., л.539,т.II/ на основание чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид така изрично заявеното от ответника, то на същия следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 122.07 лв. /три хиляди сто двадесет и два лева и 7 стотинки/.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I-во отделение, 21-ви състав на основание чл. 160 от ДОПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Хидроизо“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от З. А. М. - Управител, против Ревизионен акт № Р-22221921006503-091-001/21.06.2022 г.,

издаден от И. К. А. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и В. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1456/08.09.2022 г., издадено от „за“ Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА „Хидроизо“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от З. А. М. - Управител да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, сумата в размер на юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 122.07 лв. /три хиляди сто двадесет и два лева и 7 стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: